

EPSON are un avans de un an!

Aflat într-o vizită de o zi și jumătate la IFABO, dl Norbert Braun, manager pentru Europa Centrală al companiei EPSON-SEIKO, a avut amabilitatea de a face câteva referiri la expoziție, la piața românească a imprimantelor cât și la colaborarea cu firma M.B., distribuitorul său din România. „Remarc, venind de la CEBIT (cea mai mare expoziție de calculatoare, birotică și comunicații din lume), prezența țărilor central-europene atât ca expozante, cât și în calitate de vizitatoare. Cvasicoincidența perioadelor de desfășurare a făcut imposibilă expunerea la IFABO a ultimelor modele de imprimante arătate la CEBIT anul acesta. Ziariştilor le-au fost puse la dispoziție câteva copii realizate cu aceste aparate, pentru a avea un prim contact cu viitorul. Estimăm la cel puțin un an timpul necesar concurenței pentru a realiza ceva similar. Aceste produse vor fi însă lansate pe piață în aceeași zi în Germania și România, probabil în iunie-iulie. EPSON este o companie străină. Nu gândim și muncim rău dar, pentru o piață specifică, cum este și cea românească, recunoaștem că nu știm suficiente lucruri și nu ne pricepem să vindem. Asta e! Nu o să vând niciodată în România ca dânsul (arătând către dl Dan Stancășanu, director vânzări M.B.). Cifrele dovedesc faptul că am ales partenerul cel mai bun. Crede-mă! Pot vinde în Germania mai bine decât dumneata! Dar, aici suntem în România. (C.M.)

COMPAQ (în România) prin SCOP

COMPAQ a anunțat un record de vânzări, în 1994, de 10,9 miliarde dolari SUA, o creștere de 51% față de 1993 (7,2 miliarde USD). Profitul net pentru 1994 a atins suma de 867 milioane dolari, înregistrând un salt de 88% față de anul trecut. Valoarea acțiunilor COMPAQ a crescut în 1994 cu 80%, atingând 3,21 USD (în comparație cu 1,78 în '93). Conform datelor preliminare ale IDG, COMPAQ a cucerit poziția de lider mondial la PC-uri, cu 10% din totalul pieței. Dl Thomas Kucharik, manager pentru Europa Centrală al companiei americane, aflat la IFABO pentru a vizita standul firmei SCOP, partenerul său preferat din România, aprecia: „În țara dv. ne vom concentra eforturile în PC-uri medii, de business, categoria de mijloc,

adresate întreprinderilor, instituțiilor importante, băncilor ș.a. De asemenea, serverele din categoria proliant, care pot deservi o întreprindere. Suntem o companie nu foarte veche (13 ani, observa Ion Teohari, director de vânzări SCOP), cu o structură foarte flexibilă și, de aceea, produsele noastre sunt cele mai competitive din industria PC-urilor. Ne face mare plăcere să lucrăm cu cei de la SCOP”.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Dr. ing. Mihai Berca explică pentru cititorii noștri

Cine este AGROVET SA și cu ce se ocupă ?

Ce fel de greutăți întâmpinăm și cum s-ar putea rezolva acestea

Greutățile noastre sunt greutățile întregii agriculturi; vom enumera câteva:

■ Persistența unor structuri comuniste, conservatoare, care au împiedicat sistematic dezvoltarea agriculturii private;

■ Capitalizarea permanentă a societăților cu capital de stat de către statul „patron” a creat o concurență neloială față de agricultura privată, niciodată susținută de stat, nepermițându-i să se dezvolte; exemple sunt peste tot.

■ Funcționarea defectuoasă sau nesoluționarea Legii 18, a Legii 83 și a altora ca ele. Interpretările după „bunul plac” al acestor legi de către organisme vitale ale statului, ca Direcția Generală a Vămile, Ministerul de Finanțe, organisme de control etc., care permit promovarea importurilor de alimente cu taxe reduse și blochează importurile de materii prime, strict necesare agriculturii locale, impunându-le taxe foarte mari.

■ Existența și persistența unor integratori model SEMROM și ROMCEREALE, a căror activitate se desfășoară cu metode exclusiv dictatoriale și discriminatorii, obligând producătorii agricoli să încheie exclusiv contracte cu ei, ca unici deținători de credite; acest aspect unic în economiile post-revoluționare din Europa de Est constituie una din cele mai rușinoase realități din agricultura românească, creatoare de corupție și indecență, de blocaje financiare, de fenomene dictatoriale, de abuzuri și trafic de influență. Nu degeaba, atât Banca Mondială, cât și organismele Pieței Comune meditează cu consecvență pentru desființarea lor, pentru privatizarea și transformarea lor în societăți economice, cu deplină încadrare în fenomenul concurențial pe piață, care

se vrea a se dezvolta în țara noastră. Subvențiile agricole trebuie să ajungă la producător și nu la integratorii susținuți de stat.

■ Sunt și foarte mulți activiști ai economiei din țară, care militează pentru dezvoltarea integratorilor din agricultura românească. Din nefericire, ei sunt susținuți în actuala structură exact de conservatorii comuniști de odinioară, ale căror buzunare nu sunt încă îndeajuns de pline, pentru a lăsa să se instaureze legile economiei de piață în agricultură.

Exact din aceste motive, suntem confrunțați astăzi cu licitații „fantomă”, fără suport științific și juridic, cu stocuri imense de materii prime fără desfacere, gata oricând să fie vârate pe gâtul agricultorilor, grevând, cu dobânzile de înmagazinare și achiziționare, prețurile produselor agricole cu până la 50-70% din valoarea lor.

Noi luptăm pentru o deschidere totală în agricultură, pentru accesul direct al producătorilor agricoli la tehnologiile agricole, pentru desființarea monopolurilor și a constrângerilor, pentru crearea unor sisteme economico-financiare libere și expuse concurenței, care să pună pe picior de egalitate pe toți investitorii din agricultură.

Fără acceptul acestor premise, agricultura românească va rămâne în continuare la nivelul evului mediu, adică o agricultură de subsistență, în care calul și plugul unibrazdar, adeseori de lemn, constituie tehnologiile de bază ale agriculturii noastre private, spre răsul europenilor, care fotografiază cu amuzament aceste „moderne” utilaje de producție.

Și totuși, noi trebuie să rămânem optimiști, pentru că de aceea ne-am format și am decis să lucrăm în agricultură. Noi suntem promotorii unei agriculturi moderne, în care tehnologiile și productivitatea muncii să fie accesibile tuturor deținătorilor de pământ. Pentru aceasta,

considerăm că noi ar trebui să fim sprijiniți și nu „huliți”, așa cum ni se întâmplă astăzi.

Și totuși, cum se vor finaliza lucrurile?

Fără îndoială, nu există decât două soluții:

a) victoria forțelor democratice, a înțelepciunii, a concurenței, a valorilor progresiste asupra conservatorismului comunist, în care caz formarea unor structuri agricole model ferme Vest devine posibilă, iar agricultura se dezvoltă propulsând economia românească spre progres și prosperitate, iar națiunea română spre bunăstare statornică;

b) este posibilă, cel puțin pentru o perioadă limitată, victoria conservatorilor comuniști și deci menținerea agriculturii românești în conul de umbră al dezvoltării europene, devenind importatori consacrați de alimente din Vest și abonați permanenți la creditele băncilor internaționale, ajungând până acolo încât să ne transformăm în subsolul Europei, generator de sclavi și forță de muncă ieftină pentru bogații Europei.

Din păcate, factorul politic joacă încă un rol important în acest sens.

Sperăm ca forțele economice private să câștige teren, iar următorii ani să aducă în practică **gândirea noastră, care înseamnă dezvoltarea agriculturii proprii, cu eforturi proprii, în cluda opoziției „răilor țării”**, astfel încât noi să creștem împreună cu producătorii agricoli, oricât de mici ar fi ei, iar pâinea românească să fie la fel de dulce ca înaintea celui de-al doilea război mondial.

Dumnezeu nu cred că a părăsit poporul și țărani români, așa că Doamne, ajută-ne să redevenim ceea ce am fost odinioară și să ne bucurăm împreună de realizările tale și de tehnici agricole moderne!

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Pășărin, Mihai Sândou

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31; 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 222.15.10; 222.15.20; 222.15.30; 222.15.40, 222.15.12, 222.15.37, 222.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ionță

■ CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tănjală (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

RIBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600):

222.68.05: Călin Mărcușanu, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chitulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaila Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Mașotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Săldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Viata sub un președinte de regat

George Arion

În anchetă cu generalul Costică Voicu

Înainte de 1990, în ziare, în reviste, la radio și la televiziune se pomenea rareori despre jafurile, violurile, crimele care se comiteau în România. La un moment dat, nici măcar în cărți, în filme sau în piese de teatru nu mai era voie să amintim de existența infractorilor. Trebuia acreditată, prin minciună, imaginea idilică a unei țări în care totul era desăvârșit de frumos, de pur. Trăiam, chipurile, în cea mai bună dintre lumi posibile, ca urmare a celei mai înțelepte cărmuirii din câte au existat vreodată. În schimb, în „Jadul capitalist” se petreceau cele mai mari nenorociri, acolo era domnia bunului plac, răul pândește din orice ungher.

Și a fost decembrie 1989... Iar după ce valul de entuziasm a trecut, ne-am descoperit, din păcate, aldoma altor nații: cu hoți, cu criminali, cu traficanți de droguri, cu o corupție înfricoșătoare. Desigur, la alte proporții decât până la Revoluție. Fîndcă unii au profitat și mai profită, din plin, de confuzia existentă în societatea românească, de trecerea de la o economie centralizată la una de piață. Împotriva lor acționează, fiecare cu mijloacele lui, încă prea puține.

Unul dintre aceștia este generalul Costică Voicu. Ascensiunea fulgerătoare pe care a cunoscut-o nu l-a îndepărtat de rigorile profesionalistului în materie de poliție economică. Dimpotrivă, practicanul cu experiență bogată care a fost l-a ajutat pe șeful care este acum. Dovadă și această carte pe care a scris-o - *Crima organizată și banii murdari*. Ea constituie, pentru autor, o modalitate de a reflecta la ce s-a petrecut în ultimii ani în domeniul abordat, un scurt respiro pe care și l-a acordat ca să organizeze un material vast obținut dintr-o practică îndelungată, să traseze jaloane, să întrevadă soluții. Pentru colegii săi de breaslă, par-

curgerea volumului reprezintă un ghid util în profesie. Iar cititorilor le oferă o lectură pasionantă, o trecere în revistă de mare efect a nolanului de pericole care ne amenință la fiecare pas. Ceea ce ni se par a fi uneori invenții ale gazetărilor cu imaginație bogată, ahtiați să vadă în jur numai asasinat, violuri, tâlhării, se dovedesc a fi, la sfârșitul lucrării, simple coplări, în comparație cu ce istorisește autorul. El demontează cu mîlgă și pricepere mecanismele, deseori subtile, bine tăluite ale crimei organizate și ale spălării banilor murdari, așa cum funcționează în câteva țări printre care și România. Imaginea creionată depășește orice închipuire. E creată impresia că, la scară planetară, trăim într-un univers bolnav, măcinat de tare profunde. Două ipostaze ale umanității se află într-un permanent conflict, într-un război pe viață și pe moarte: de o parte se găsesc certajii cu legea, de cealaltă parte - apărătorii cinstei și ai dreptății. Unele capitole au tensiunea și dramatismul unei proze politiste de calitate, cu episoade picate și palpitate; de cele mai multe ori însă, consemnarea e rece, severă ca într-un studiu autorizat. Procedeele de relatare folosite concurează la înfățișarea unei lumi nebune, nebune, bătăuțe de drogaj, asasin, proxoneți, prostituate, contrabandiști, hoți, traficanți de droguri și de arme, specialiști în evaziuni fiscale și în spălări de bani, de corupți fără scrupule, de imorali în afaceri. Iar generalul Voicu și colegii săi le anchetează activitatea, caută să le descopere mobilurile potrivit cărora își construiesc existența. În încercarea superbă de a pune o stavilă, pentru totdeauna, în calea fărădelegii, el ne-a pus la dispoziție un tratat de apărare a omului, a demnității sale, a rostului său în societate.

NICOLAE CERVENI:

„Să guvernăm împreună cu cei care au transformat țara într-o ruină materială și morală ?!!”

- Die Cerveni, ce credeți despre ideea participării Convenției la guvernare alături de PSDR?

- Eu personal nu cred într-o posibilă guvernare CDR-PSDR.

- De ce?

- Pentru că eu nu am încredere în comuniști. Comuniștii nu fac alianțe din care ei să nu câștige ceva. Nu am încredere în mentalitatea bolșevică. Ei nu fac altceva decât să mintă! Ei mint în politică, mint în relațiile internaționale, mint în relațiile socio-economice, mint că fac privatizare și nu fac, orice întreprind ei se bazează pe minciună! O guvernare cu CDR ar presupune ca noi să acceptăm, eu cel puțin, să accept din capul locului că pornesc la drum cu un partener în care nu am încredere. Nu am încredere pentru că faptele de până acum au dovedit că nimic din ceea ce au spus nu au făcut și au transformat țara aceasta într-o ruină materială și morală, încât România seamănă acum cu o țară care ar fi fost cotoptă sau ocupată de vreo putere străină! Eu cu asemenea oameni nu mă gândesc la guvernare! Dacă CDR va întreprinde asemenea demersuri și va intra în guvern, eu, care sunt un „convenționist” corect și cinstit, n-o să fac din asta un motiv pentru a ieși din CDR, dar în mod precis voi face declarația certă că eu nu sunt de acord cu acest lucru și în nici un caz eu sau vreun membru din PNLC nu vom participa în vreun fel la o eventuală guvernare!

- Care ar fi pierderile pentru CDR dacă ar face acest pas?

- Cred că am pierde credibilitatea întregii țări! Ne-am lăudat mereu că noi suntem adevărata Opoziție, că noi suntem democrații, că noi suntem pentru instituții care garantează democrația, că noi suntem pentru Justiție, că noi suntem pentru respectul proprietății și dintr-o dată ne trezim că guvernăm cu niște oameni care nu cred în aceste valori, ba mai mult decât atât, au făcut tot posibilul ca aceste valori să nu se impună în România. Și mai e ceva: nicăieri în lume nu cred că există o spoliere mai mare ca la noi, spoliere a cetățeanului, indiferent că este mai mare sau mai mic contribuabil!

- Care ar fi motivația gestului PSDR de a invita Convenția la guvernare?

- Puterea dorește să iasă din criză cu ajutorul Convenției. Eu nu aș vota pentru o asemenea acțiune, mai ales după experiența pe care am avut-o cu Radu Câmpeanu.

- Nu adăugați și macularea imaginii Convenției într-o asemenea situație?

- Domnule Ghițeanu, eu mă îngrozesc când încerc să găsesc adevărul care ar determina PSDR să intre într-o coaliție guvernamentală cu CDR! Ei sunt atât de perfizi, educația lor, mentalitatea

lor care este inoculată de atâția ani de școală bolșevică și menținută la un nivel superior de di Ilescu - cel mai autentic bolșevic din sud-estul Europei care are puterea - încât eu nu pot să concep că s-ar găsi forme de colaborare cu ei! Lumea e disperată, lumea moare de foame, e îngrijorată de situația țării și a fiecăruia și ei îi dau zor că a crescut economia românească! Nu vor să schimbe nimic în această țară, vor să rămânem într-un comunism cu față umană, vor să facă în România un fel de „democrație” de tip sud-american, să se instaleze la putere pentru vreo cincizeci de ani, bazându-se pe un popor care s-a lăsat atât de ușor înșelat datorită celor cincizeci de ani de spălare a creierelor!

Mizează pe întărirea lor prin întărirea oamenilor de afaceri care sunt ai lor, prin îmbogățirea prietenilor politici. De fapt, sunt foarte aproape de reușită.

Nimeni ca bolșevicii nu știu să facă scenarii! Ei creează structuri monstruoase, dar vorbesc toată ziua de democrație, de libertate etc.

Nu poți să vorbești de democrație și să stai într-un buncăr: Ilescu a transformat Cotroceniul într-un buncăr, are șapte mii de polițiști care îl păzesc acolo, o unitate specială! Ce președinte democrat din lume stă într-un buncăr?!

- Credeți în unificarea liberală? Vă întreb pentru că se însinuează ideea că dumneavoastră creați probleme și chiar doriți să împiedicați unificarea!

- Cine mă cunoaște pe mine și cunoaște actele mele nu poate să accepte un asemenea punct de vedere! Eu din unificarea liberală mi-am făcut un ideal!

- Va avea loc această unificare? Și când?

- Să vă spun eu de ce nu se face unificarea: pentru că nu știu cine sunt reprezentanții Puterii printre noi, care împiedică această unificare liberală!

- Vă referiți la „cărțițe”?

- Absolut! Nu se poate să nu fie aceste „cărțițe”!

- Dați câteva exemple!

- „Cărțițele” nu se cunosc. Dacă aș spune că Radu Câmpeanu, sau Patriciu sau Cataramă sau oricare din ei ar fi o asemenea „cărțiță”, aș face o mare greșală. Nu am elemente. În al doilea rând, să faci o asemenea afirmație este foarte riscant! „Cărțița” este foarte greu de prins, mai greu decât în spionaj! Dar există anumite fapte pe care oamenii le fac. Spre exemplu, într-o discuție cu Radu Câmpeanu i-am spus: dificultatea cea mai mare pe care o întâmpinați dvs. este să convingeți liberalii din această țară, poporul român, că în relațiile dv. cu Ilescu și cu Bărlădeanu nu ați avut un soi de înțelegere și de colaborare secrete!

- Să revenim la problema unificării. Care ar fi celelalte piedici?

- E vorba de orgoliile unor lideri, orgolii care sunt îngrozitoare!

Fotografie de FLORIN IONITĂ

Unificarea se putea face în patru, în trei, sau în doi. Dar principiile care sunt în protocolul Alianței Civic-Liberale trebuie respectate, pentru că s-a ajuns greu la ele. Iar acum să aud că PNL a înțeles că acele principii de paritate și egalitate să se respecte până la congresul de unificare, nu și în cadrul congresului, congresul de unificare să-l facem de pe alte principii. Eu nu vreau un congres de unificare care să fie un fiasco, așa cum au fost multe. Dacă s-ar respecta principiile din protocolul ACL, până la 31 mai unificarea ar fi făcută.

- Care este principiul la care țineți foarte mult în problema unificării?

- Principiul cel mai important și la care nu renunț sub nici o formă este ca acest congres de unificare să se facă la paritate și la egalitate, fără chestiuni de genul 1 la 30, fără să pretinzi că ai tu în Vrancea o organizație nemaipomenită, eu să pretind că în Craiova am o organizație extraordinară ș.a.m.d. Dacă mergem pe aceste principii de egalitate, se face unificarea! Să presupunem că la acest congres eu voi pierde, în sensul că nu voi fi ales președinte; eu, Nicolae Cerveni, nici un moment nu m-aș gândi să părăsesc mișcarea liberală, nici să fac un alt partid, nici să fac o dizidență. Eu știu să și pierd, însă nu doresc să fiu indus în eroare, mințit, înșelat, pentru că astea nu le suport!

- Un alt fapt care nu face o impresie bună este acela că ați declarat că ați dori să candidați la președinția României!

- Vreau să vă răspund cu exactitate: dacă aș candida, în primul rând aș face-o ca un sacrificiu și la cererea unor prieteni politici, pentru că eu sunt un avocat care nu renunț la profesie, un om care vreau să fac politică, iar un președinte adevărat nu face politică, el face politica țării (ceea ce nu e cazul lui Ilescu!). Pe urmă, e vorba de starea mea de sănătate, dar cel mai important este că eu sunt monarhist. Oricum, aș fi făcut-o cu acordul colegilor din CDR, prin modificarea protocolului și așa mai departe. Dar atâta timp cât eu n-am făcut declarația că vreau să candidez la președinție, nu mi se poate pune în sarcină acest lucru. Dacă aș face-o, ar fi măcar și numai pentru a arăta adevărata față a lui Ilescu. Aș demonstra că un om care a făcut toată viața bolșevism nu se mai poate schimba. Apoi, nu l-aș lăsa pe Ilescu să-și desfășoare limba de lemn. Nu știu dacă ați remarcat, dar eu de câte ori am fost într-o discuție cu Ilescu, Ilescu a fost pe locul doi. Chiar dacă eu aș pierde la voturi, imaginea dlui Ilescu ar fi cu totul alta. Eu sunt spontan, Ilescu scrie, își notează și apoi vorbește, așa cum fac comuniștii, ca nu cumva să greșească. Și dacă s-ar întâmpla ca în ultima zi dinaintea votării Ilescu să spună că se retrage și nu mai candidează, m-aș retrage și eu din cursă, pentru că problema este între mine și Ilescu!

MARIAN GHIȚEANU ■

Rația de libertate

Un pic de logică și un pic de... obraz ! (1)

O declarație șocantă a dlui Emil Constantinescu a făcut carieră zilele acestea în lumea zbuciumată, dar, val, nevinovată, a comentatorilor și analiștilor politici. În zdrăgănitul glorios al șandramei „originale” înaintând neabătut pe drumul dezastrului românesc, a explodat deodată vocea distinsului domn profesor președinte candid: cum că într-o lună, maximum două, Convenția Democratică va participa la guvernarea El ca să vezi! Papat plața independenței, de dragul țărișoarei Felicității, masa și dansul la Cotroceni Bravos, națune (de strategii), halal să-ți fie!

La reacția de gelu vulcan (stupefacție) a publicului a urmat instantaneu dregerea busulocului: vezi, Doamne, a fost un pronostic universitar, nu o indiscreție politică. Billllineee...

„Politica e curvă” - zice tot omul, de-o viață, pe stradă. Vorba ala, s-au mai văzut cazuri, nu? Da, dar noi, românii - scurt și apăsător - nu prea facem coadă la bordel. Cum adică, Emil Constantinescu și compania „coledzi” cu alde Vadim, Păunescu, Funar, Gavra, Văcăroiu, Năstase, Verdeț, Dumitrescu și „compania lor”? Și toată chemeza sub pălăria președintelui Iliescu?!!

Lăsând deoparte sfânta mână destul de proletară (pentru că avem o viață cumplit de grea și înflorător de urâtă), să încercăm o schiță de analiză a acestei situații neașteptate.

Dacă declarația dlui Emil Constantinescu pleacă de la o realitate (înțelegere între cei doi adversari și, mai mult, negocieri), atunci cele spuse în public înseamnă fie o gafă monumentală, fie un balon de încercare, acesta din urmă fie pentru a testa reacția publicului, fie pentru a

precipita reacția adversarului-partener; prima reacție a publicului a fost de derută, urmată de neîncredere și dezavuare; reacția Puterii a fost nulă, deci scopul „balonului” n-a fost atins; deci, în ambele cazuri, concluziile și bilanțul sunt negative. Dacă este vorba de o gafă, inutil de a mai comenta... Acum, în al doilea rând: dacă declarația dlui Emil Constantinescu nu este decât un pronostic, așa cum s-a spus, un fel de vis roz-bonbon al vrăblei despre mălăi, atunci înalte de toate, se cuvenea făcută ofensiv, agresiv chiar, și nu cu aerul călduț-optimist de „mică înțelegere”, care trimite automat cu gândul la trădarea marilor idealuri răspicat afirmate. Cum adică, ne dăm cu „AGATârșii” și cu Vadim, după ce ne-am ostoit să „lîmpezim” Convenția Democratică? De ce ne-am mai lepădat atunci de cârțițe, colaboraționisti și capete tari? De ce, de-un pamplezlr pe strada noastră „cu mușcate la ferești”? Reacția publicului arată clar că analizele invocate de cei ce au părăsit CDR (cum că electoratul s-ar fi „așezat” doctrinar, nemăfîind anticomunist, anti-Putere) nu sunt corecte; electoratul este încă puternic bipolarizat, nu multipolarizat, iar percepția sa este tranșantă: „ori-ori”. Câți Dumitru Iuga, domnilor, trebuie să vă pleznească în obraz ca să înțelegeți odată pe ce lume trăiți? Poftim?

Nefericita întâmplare avându-l protagonist pe dl Emil Constantinescu ridică însă din nou problema marilor reconcilierii în interesul național. Îmi voi spune în numărul viitor punctul de vedere referitor la rațiunile și termenii în care se pune ea.

EUGEN CHIROVICI ■

Găinării electronice

50 = 72 !

□ La Senat, în condițiile grevei Opoziției voturile se numără ca în Caragiale

După cum probabil se știe, senatorii Opoziției au refuzat să participe la lucrările acestei Camere a Parlamentului, în semn de protest pentru modul în care actuala Putere tratează problemele TVR în general, cazul Iuga în special.

Un asemenea gest, care spre deosebire de Senat a durat numai o zi, s-a înregistrat și la Camera Deputaților.

La prima vedere, această solidarizare este laudabilă căci ce altceva ar putea face Opoziția în fața infernalei mașini de vot - PDSR, PRM, PSM, PUNR - care nu lasă să se producă nici o schimbare?

Se cuvine totuși o analiză serioasă a momentului cu pricina, întrucât părăsirea lucrărilor Parlamentului României se dovedește a fi periculoasă uneori.

Așa s-a întâmplat în Senat, unde, profitând de absența incomozilor, majoritatea parlamentară a făcut ravagii prin Codul Penal. Au trecut, fără a beneficia de îmbunătățiri, mult comentate articole 200, 205 și 206, ultimele două cu referire la insultă și calomnie. Sigur, cu o mobilizare exemplară a coaliției care sprijină guvernul, Codul Penal ar fi putut fi votat în această variantă chiar cu toată Opoziția în sală. Săptămăna

trecută, însă, după ce partidele democratice au părăsit lucrările Senatului, la dezbateri mai participau doar 50 de parlamentari. Regulamentul prevede un cvorum de 72 de parlamentari. Și atunci, când s-au pus pe numărare și s-au dat la socotit, cei 50 de aleși au ieșit fix... 72! Puterea a rezolvat această dificultă „ecuație” extrem de simplu, folosind toate membrele superioare ale celor prezenți în momentul votului electronic. În definitiv, nu este greu să apeși pe două butoane dintr-odată! Dacă la Senat e așa, vă imaginați cum e la alegeri! Surprinde din nou lipsa de previziune a Opoziției, care trebuia să lase cel puțin un coleg în sală, iar el să ceară de la calculator o listă cu prezența, pentru a verifica cvorumul.

Se pare că Puterea abia așteaptă ca adversarii săi să

părăsească dezbaterile, pentru a-și putea duce în liniște opera de înroșire a societății. Ar fi o gafă ca pe fondul dezbaterilor pe marginea Legii caselor naționalizate, Opoziția să părăsească și lucrările Camerei Deputaților. Aici nu există nici măcar vot electronic, totul depinzând de aritmetica ciudată pe care au învățat-o chestorii majorității parlamentare.

În aceste condiții, mult mai eficientă ar fi părăsirea definitivă a Parlamentului. Ar fi o dovadă pentru cetățeni că Opoziția nu urmărește avantaje obscure, precum salariile de deputat și senator, sau indemnizațiile de ședință. Dacă s-ar decide acest lucru, oare câți parlamentari democrați s-ar conforma? Pun pariu că nu toți.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Palatul rămâne al... chiriașului!

□ Cu argumente demagogice, Legea caselor naționalizate continuă furtul comunist

Deputații au votat săptămăna trecută cel mai important articol, decisiv, am putea spune, din Legea caselor naționalizate. Este vorba despre articolul 3: „Foștii proprietari ai imobilelor naționalizate beneficiază de restituirea în natură, prin redobândirea dreptului de proprietate, asupra apartamentelor în care locuiesc în calitate de chiriași sau sunt libere, iar pentru celelalte apartamente primesc despăgubiri în condițiile articolului 12.”

Deputatul PNȚCD Răzvan

Dobrescu a propus un amendament: chiriași să rămână în imobile, dar acestea să fie redade foștilor proprietari. Firește că amendamentul a fost respins.

Discursul ministrului Valer Dorneanu a fost atât de penibil și de lamentabil, încât nici nu poate fi descris în cuvinte. Argumentația dlui ministru nu ar fi putut convinge nici măcar un copil de patru ani. Fără să clipească, Dorneanu a vorbit patetic despre „speranțele pe care și le-au pus chiriașii în aceste case”, despre

„ansamblul de modificări care s-a făcut imobilelor de către stat” și care „nu pot fi șterse cu buretele”. Dl ministru nici măcar nu putea să pronunțe corect „restitutio in integrum”. De fiecare dată când expresia revenea în discurs, dlui ministru i se împletea pur și simplu limba în gură. Grea e și democrația asta pentru unii! Dorneanu s-a apucat să dea și cifre. 65,2% din imobile „au suportat reparații capitale”. Opinând că „Opoziția simplifică până la naivitate aceste probleme”, Dorneanu a informat că „noi am ales o cale mixtă”. Adică și despăgubire și restituire în natură. Deci, cu alte cuvinte, Guvernul a făcut o treabă mult mai bună decât alții. Dorneanu a mai afirmat că „viața a șters cât de cât consecințele naționalizării de acum 45 de ani” și că „nu pot fi încălcate drepturile actualilor chiriași”, care trebuie și ei, ca toți ceilalți cetățeni ai țării, să-și cumpere casele în care locuiesc. Ce să mai spunem? Există atâtea modalități de a proteja real chiriașii respectând principiul proprietății, încât orice discuție e de prisos...

ROXANA STANCU ■

Birurile Văcăroiuului

Taxa neconstituțională pentru trecerea frontierei a fost mutată în altă lege și e bine-mersi!

Despre vestita Ordonanță nr. 50, prin care Guvernul pune bir pe trecerea frontierei s-a spus aproape totul. Ne reamintim printre altele că după ce a fost declarată neconstituțională de Curtea Constituțională, respectiva emanație a executivului Văcăroiu a continuat să fie aplicată. Cum? S-a folosit o șmecherie: s-a considerat că doar Parlamentul poate decide dacă respectivul act normativ va continua să fie aplicat sau nu. Cum pentru invalidarea deciziei Curții Constituționale erau necesare voturile a două treimi din aleșii nației, era limpede că Ordonanța cu pricina va pica, întrucât acest cvorum nu ar fi putut fi obținut decât cu sprijinul Opoziției. Or, Opoziția a criticat vehement această taxă, ea fiind aceea care a sesizat Curtea Constituțională. Dar prin amănarea sistematică a

discuțiilor problemei cu pricina, taxa respectivă a fost percepută încă o bună bucată de vreme.

Acum, Puterea găsește de cuviință să reînființeze birul pe trecerea frontierei, folosind o altă șmecherie: un articol la Legea ajutorului social. Care este miza, căci este de presupus că și acum Opoziția va sesiza Curtea Constituțională, instituție care nu se poate pronunța altfel decât a făcut-o în cazul Ordonanței 50?

Calculul este extrem de simplu: taxa va fi percepută o bună bucată de vreme, până ce Puterea va catadicsi să convoace o ședință a Parlamentului, pentru ca acest for să se pronunțe. Și tot așa, găsind legi care să poarte cu ele această taxă, birul cu pricina va deveni permanent.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Drama libertății românești

DUMITRU IUGA în greva foamei de peste 30 de zile !

Într-un sondaj realizat de Fundația Sörös s-a estimat că doar 7% din populația României își formează opiniile politice din ziare. Restul apelează la televiziune. Pentru a păstra televiziunea și a putea să manipuleze în continuare electoratul, puterea comunistă nu se împiedică de viața unui om. În fond are sute de mii pe conștiință. Ce mai contează încă una?

Comunicatul M.S. Regele Mihai

Majestatea Sa Regele Mihai urmărește cu mare atenție îndelungata luptă susținută de Dumitru Iuga pentru o televiziune liberă de orice influență politică. Majestatea Sa își exprimă solidaritatea cu suferința pe care acest fruntaș sindicalist o asumă în numele principiilor fundamentale ale democrației. Poporul român ține la respectarea libertății sale și cere o Televiziune a cărei independență îl va inspira încredere.

De aceea, Majestatea Sa face un apel solemn atât majorității cât și Opoziției, atât Guvernului cât și Parlamentului, pentru ca voința liber exprimată prin votul salariaților să fie respectată. Și unii și alții nu au decât de câștigat din ascultarea și înțelegerea mesajului pe care îl adresează Dumitru Iuga. Onoarea și reputația României sunt în joc.

Proaspăt întors dintr-un turmeu în Albania și Italia, Ion Iliescu a declarat: „Greva foamei, cu toată compasiunea pentru Dumitru Iuga, este un element de presiune, de șantaj, care nu are nimic de-a face cu practica democratică”. Atât. Asta este tot ce a înțeles Ion Iliescu din gestul liderului de sindicat. Asta este ceea ce crede Ion Iliescu că trebuie spus despre felul disperat în care un om reacționează la o ilegalitate.

națiune întreagă să nu fie înormată și să nu știe ce să voteze”. (Mircea Ciurimă - PNȚCD). Mulțimea scandează „leșiți din Parlament!”

ROXANA STANCU ■

Dumitru Iuga se află de 30 de zile în greva foamei (vineri, 31 martie-n.r.). Gestul disperat și tragic al liderului sindical a fost determinat de înlocuirea abuzivă a lui Gabriel Liiceanu cu Paul Șoloc pe lista de candidați pentru funcția de membru în Consiliul de Administrație al Televiziunii Române. Paul Șoloc nu se situează printre primii patru candidați desemnați de scrutinul din Televiziune și deci ocupă ilegal acest loc. Întrunit în ședință comună, Parlamentul nu a fost capabil să ia o decizie. Oscilând între „soluția zero” (reluarea alegerilor - soluția PDSR) și refacerea alegerilor doar pentru locul aflat în discuție (variante Opoziției), deputații și senatorii au părăsit rând pe rând sala, așa încât la momentul votului s-a constatat că nu este deplinit cvorumul. Motiv pentru care dezbaterile s-a amânat. Încă trei zile. Trei zile care pot fi fatale pentru Dumitru Iuga.

■ Luni, 27 martie, senatorii deputații PNȚCD, PL '93, PNLCD, PAC, PSDR și PER au intrat în grevă parlamentară, din cauza nesoluționării conflictului privind alegerea Consiliului de Administrație al TVR. ■ La Senat a fost respinsă solicitarea senatorului PNȚCD, Constantin Ticu Dumitrescu, de a da citire unei „Declarații-Apel”, semnată de 34 de parlamentari, prin care aceștia se declarau solidari cu acțiunea lui Dumitru Iuga. ■ Luni seara, Birourile Comisiilor pentru cultură, artă și mass-media, împreună cu Birourile Permanente

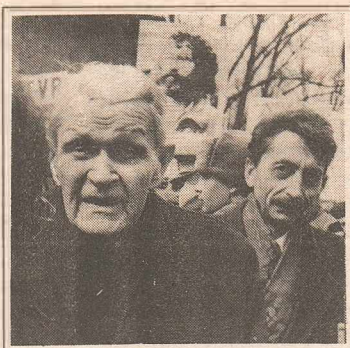
ale celor două Camere s-au reunit într-o ședință comună. ■ Opoziția a propus ca Paul Șoloc și Gabriel Liiceanu să candideze pe același loc. ■ PDSR a propus „soluția 0”, adică alegerile să fie reluate. ■ Nu s-a ajuns la nici un rezultat, deoarece reprezentanții Opoziției au părăsit sala, iar deputatul PNȚCD Gabriel Tepelea a demisionat din funcția de președinte al Comisiei. ■ „Nu pot să subscriu la moartea unui om, nu pot să las acest spectru să planeze asupra mea”, a spus Tepelea. ■ Referitor la demisia deputatului țărănist, Dumitru Iuga a declarat: „Decizia lui Gabriel Tepelea este înțeleaptă, deoarece dănsul este depășit de evenimente. Se află într-o fundătură unde ne-a băgat și pe noi și n-a mai reușit să ne scoată”. ■ 14 ambasadori ai țărilor Uniunii Europene au adresat o scrisoare extrem de dură liderilor PDSR, în care se exprimă

îngrijorarea în legătură cu reacția Puterii la gestul disperat al lui Dumitru Iuga. ■ Peste 200 de salariați din corpul tehnic și redacțional au intrat în greva foamei. ■ Senatorii Ștefan Radoff, Ștefan Augustin Doinaș și deputații Rada Istrate și Călin Anastasiu și-au dat demisia din Comisia pentru cultură, artă și mass-media.

„Vrem dreptate, Iuga e pe moarte”

Vineri, la ora 14,00, Sindicatul liber din Radio și Televiziune, Alianța Civică și AFDPR au organizat un miting de solidaritate cu Dumitru Iuga. Au participat aproximativ 4000 de persoane. S-a strigat „Jos Iliescu”, „Nu mai vrem nici un pic președinte bolșevic”, „Vrem o televiziune liberă”. La ora

14,20 a sosit liderul PNȚCD, Corneliu Coposu. Mulțimea l-a întâmpinat cu aplauze. S-a scandat „Coposu!”, „Pentru Libertate, Iuga e pe moarte!”, „Asasinii!”, „Mafia comunistă!”. Corneliu Coposu a anunțat că va merge în Televiziune împreună cu o delegație formată din patru persoane, pentru a prezenta un mesaj de solidaritate cu Dumitru Iuga. În acest timp au luat cuvântul personalitățile prezente. „Să-i ferească Dumnezeu pe imbuiații de la Putere ca Dumitru Iuga să moară”. (Sorin Botez-PNL). „Suntem mai săraci ca pe vremea lui Ceaușescu. Suntem mai umiliți”. Ei preferă să-l ucidă pe Iuga pentru ca o

Turnul Babel

Intrigă „strategică”

Şeful diplomației ruse, Andrei Kozirev, a transmis Occidentului un mesaj lapidar: „Ar fi foarte bine ca partenerii noştri occidentali să renunțe a ne mai complica viața și a ne săpa pozițiile”. Invitația de a se sprijini reformele din Rusia și nu invers este încă o petardă din lunga confruntare dintre Moscova și Occident pe tema extinderii NATO către țările est-europene. Această extindere ar alimenta radicalismul naționalistilor și, implicit, capacitatea acestora de a obstrucționa regimul Elțin. Așa e. Și atunci?!

Defecțiune la vârful NATO?

„Scandalul Agusta” a copt lent, dar ireversibil. Ancheta a demontat rând pe rând alibiuri, retractări și o întreagă strategie a evazivității unor înalți funcționari și lideri de partid. Cătușele au clănțănit, succesiv, pe mâinile îngrijite ale unor membri ai elitei belgiene și nu numai. Tinta cea mai prominentă a acestui asediu de un real succes, este Willy Claes, secretarul general al NATO. Acesta a refuzat, orgolios, să demisioneze și a asigurat opinia publică de adevărul evident că este inocent. Întrucât evidența menționată devine tot mai echivocă, Claes a considerat oportun să-și modifice agenda contactelor externe. Două vizite, una în Grecia și alta în Turcia, au fost amânate. De la Bruxelles s-a anunțat că secretarul general este gripat. Gurile rele șoptesc că gripa cu pricina este prima fază a unei boli mai lungi...

Dinamită kurdă

Intrarea masivă a trupelor turcești în nordul Irakului s-a bucurat de o rară complicitate: a Bagdadului și Washingtonului. Amplificarea operațiunii și tendința de prelungire a prezenței turcești au temperat atașamentul aliaților față de o măsură disciplinară care părea, inițial, strict antiteroristă. Mai întâi Germania, apoi Anglia și chiar SUA au inițiat demersuri pentru a nu se naște o Cecenie de tip nou. Bonnul a mers până acolo încât după câteva avertismente rapide a trecut la măsura radicală de suspendare a livrărilor militare către Ankara. Este pentru prima oară când un stat membru al NATO sancționează un alt stat membru. Probabil că lucrurile nu se vor opri aici, avându-se în vedere enormele resurse de nebunie pe care lumea, răsăriteană sau apuseană, și le conservă cu o meticuloasă tenacitate.

„Inamicul albastru”

Pentru că în Bosnia evoluțiile devin tot mai confuze și, o dată cu venirea primăverii, ostilitățile se amplifică, tripletele și cvartetele de negociatori au reînceput să se la cu mâinile de cap. Tuzla și Gorajde, considerate zone de securitate, nu mai sunt. Războiul face ravagii peste tot. În rândul „căștilor albastre” au reapărut pierderile prin glori, prin grenade și prin „accidente”. Mai mult: președintele Karadžić a anunțat că sârbii vor considera „căștile albastre” drept dușmani dacă ONU va cere NATO să rela ridurile de bombardament. Ca un făcut, președintele Tudjman și Izetbegović cer acum un amendament care pare birocratic, dar, de fapt, e simbolic: el cer ca titlaturile Bosniei și Croației să fie incluse în denumirea forțelor multinaționale, pentru a se sublinia suveranitatea și integritatea teritorială a celor două state. O încurcătură mai grozavă nu se putea inventa...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

„Sus fruntea, români!”

Împ de două săptămâni, la Chișinău și în alte localități basarabene, zeci de mii de studenți, profesori din învățământul superior, elevi, cadre didactice din învățământul preuniversitar, muncitori și țărani s-au aflat în grevă și au organizat mitinguri și alte acțiuni de protest împotriva hotărârii ministrului învățământului de a înlocui cursurile „Istoria românilor” și „Limba și literatura română” cu „Istoria Moldovei” și „Limba și literatura moldovenească”. Greviștii au prezentat o listă de cerințe, între care, în afară de înlocuirile menționate, figurează revenirea, în textul Constituției, la limba română și imnul „Deșteaptă-te, române!”, precum și revendicări economice. Președintele Snegur a promis că va da un decret care să stabilească un moratoriu asupra înlocuirii anunțate de ministrul învățământului și că va introduce în parlament propunerea de modificare a Constituției prin eliminarea preambulului ce menționează „poporul moldovenesc” și „limba moldovenească” și modificarea articolului 13 din Constituție referitor la limba de stat, în sensul de a se prevedea că aceasta este limba română.

Desigur, rămâne de văzut cum se vor rezolva concret problemele ridicate de greviști, care va fi rezultatul (la ora când scriu aceste rânduri situația nu este lămurită și manifestațiile continuă). Indiferent însă de ce se va obține imediat și de ce va rămâne pentru mai târziu, aceste acțiuni, după cum bine s-a spus, demonstrează voința tinerilor generații din Moldova de la răsărit de Prut „de a se opune agresiunii clasei guvernante împotriva procesului de renaștere națională a românilor basarabeni”. În condițiile în care basarabenii de vârstă a doua și a treia, care au trăit timp de o jumătate de secol sub stăpânirea moscovită și au fost prelucrați să creadă că rusii sunt „moldoveni”, tânăra generație basarabeană a luat pe cont propriu misionarea foarte grea, dar vitală pentru salvarea ei în istorie, de a-și afirma românitatea

și de a impune stăpânirii de la Chișinău recunoașterea faptului că moldovenii sunt români și că vorbesc românește. De aceea, amplele acțiuni ale tinerilor basarabeni s-au desfășurat sub devizele: „Noi suntem români, noi vom fi alci mereu stăpân” și „Sus fruntea, români!”.

Dar noi, românii de la apus de Prut, România, guvernul ei, ce-am făcut și ce facem? Și în general, dar mai ales acum, față cu manifestațiile din Moldova basarabeană? Din păcate, dacă nu chiar nimic, în orice caz, foarte puțin. Și factorii politici, și mass-media. În presa românească - cu 2-3 notabile excepții - evenimentele basarabene din ultimele două săptămâni aproape au lipsit, lucru cu atât mai de neînțeles cu cât la jumătatea acestui interval s-a aflat 27 martie, zi sfântă pentru noi. Au mai fost câteva declarații de solidaritate ale unor partide. În ceea ce privește stăpânirea, ea s-a mulțumit să dezmințască insinuările Chișinăului de amestec al României în organizarea acțiunilor de protest ale studenților basarabeni. Atât.

Or, e nevoie de mult mai mult, chiar dacă problema este delicată și se cere tratată cu prudență. Dar asta nu înseamnă a întoarce pur și simplu capul într-o parte și a ne face că nu vedem.

Noi, românii, suflăm și-n laur, de frică să nu fim acuzați de „amestec” (și lată că tot suntem!); o atare precauție n-ar avea însă nici un rost.

În concluzie, prudența diplomatică nu trebuie să fie o scuză, un paravan pentru neimplicare, pentru mioritism desuet și păgubos, pentru lipsă de voință politică, de viață, pentru dorința de-a nu avea bătaie de cap și griji în plus. Să respectăm, desigur, toate normele și prevederile internaționale. Însă încălcăm noi oare aceste norme dacă le arătăm tinerilor basarabeni că nu sunt singuri și părăsiți în eforturile lor de-a spune lumii că sunt români și că vorbesc românește?

ION D. GOIA ■

Între Kremlin și Casa Albă

Luna de miere s-a sfârșit, „afacerea” continuă

Gesturile politice înregistrate în ultimul timp între Moscova și Washington ar putea să deruteze. Pe de o parte, președintele Bill Clinton spune NU invitațiilor lansate de către aliații săi de la Paris și Londra de a participa la manifestările din luna mai prilejuate de trecerea unei jumătăți de veac de la încheierea celui de-al doilea război mondial. Se va duce însă la Moscova pentru acest jubileu. Iar pe de altă parte, au loc adevărate partide de scrimă diplomatică între emisarii celor două superputeri, care abia dacă își mai ascund iritarea. Este vorba de un ping-pong diplomatic subtil?

Tonul general al relațiilor bilaterale trebuie descifrat numai din acțiunile liderilor politici? Sau aceștia acționează cumva de complot, încercând să salveze aparențele, când de fapt adevăratele raporturi dintre țările lor sunt cele consemnate de loviturile date de reprezentanții din planurile doi-trei? Să încercăm să dezlegăm această șaradă...

Este limpede că după încheierea războiului rece și dispariția bipolarismului politic mondial, gândirea strategică trebuie să-și remodeleze sistemele de referință. SUA nu mai par interesate să se ocupe de problemele Europei, deși participă activ la criza de creștere a NATO, care ar vrea să se extindă spre Est, fără a supăra Rusia. Or, aceasta rămâne, orice s-ar spune, una din cele două superputeri nucleare.

De aceea, Washingtonul a pasat practic problema Bosniei, Uniunii Europene, care, nefiind în stare să cânte pe o singură voce (date fiind rivalitățile mai vechi între puterile continentale), încearcă să implice cât mai mult ONU și chiar NATO. Dar lipsa de voință, de fermitate este vizibilă, cu consecința firească a tratării în răspăr a Europei de către sârbii bosniaci și nu numai.

Întrucât interesele sale sunt globale, SUA și-au construit, în jurul său, spațiul comercial unic (cu Canada și Mexicul - este vorba de NAFTA) și sunt vădit interesate în extinderea cooperării în spațiul Asiei și Pacificului, consolidând totodată mai vechea relație cu Japonia. De asemenea, Casa Albă înțelege să-și construiască raporturi de perspectivă cu China, în pofida unor fricțiuni trecătoare. Pe de altă parte - și astfel ajungem la ce ne interesează - Washingtonul înțelege că nu poate fi construit un spațiu de securitate și stabilitate în Europa, dar și în lume, fără Rusia. Și, în consecință, mizează deocamdată pe Boris Elțin, un rău mai mic în comparație cu Jirinovski și cu structura militară ex-sovietică, structură ce suferă de un fel de complex al castrării.

Din această judecată rezultă joc oarecum ambiguu al Casei Albe față de Kremlin. Pe de o parte, diplomația americană se arată ofuscată de prelungirea războiului în Cecenia și de ipoteza tot mai plauzibilă a unei cooperări în materie de înarmări nucleare între Moscova și Teheran (ca să amintim doar „dinții” cei mai recent); pe de altă parte, nu dorește să împingă cu spatele la zid o Rusie și așa iritată că a pierdut războiul rece, lagărul comunist din Europa și și-a fragmentat propriul imperiu, care se dovedește sensibil și exploziv. O astfel de „încolțire” a Rusiei ar putea duce la reacții imprevizibile din partea ei.

În tot acest poker în care unul plusează și celălalt umblă la cacealma, contează însă și modul în care reacționează diverșii consilieri sau factori de presiune din jurul celor doi președinți. Se vorbește, bunăoară, despre ascendentul pe care l-ar avea asupra deciziilor legate de Rusia consilierul Strobe Talbot, iar în cel privește pe Elțin influența decisivă pe care ar avea-o un grup de generali din aripa dură.

În acest joc mare, care este rolul României? Am zice că unul „la grămadă”, fie că ne place, fie că nu ne place. De altfel, celebrul domn Schifter de la Departamentul de Stat a spus același lucru cu o sinceritate vecină cu cinismul: SUA nu au grija României, decât în măsura în care se interesează cu politica sa globală.

Dar apele încă nu par deplin limpezite...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Experiența companiei Rhône-Poulenc:

Locurile de muncă pe viață sunt falimentare!

Pentru **Jean-René Fourtou**, președintele companiei **Rhône-Poulenc**, inițiativa individuală trebuie să primeze măsurilor legislative din plan social. În ceea ce privește șomajul și resursele umane, „eu nu cred decât în inițiativele individuale. O măsură legislativă globală, mai ales aplicată la meserii care presupun creativitate, nu are nici un sens. Decât să cauți legi prin care să crezi a cuprinde totul, mai bine să faci cât mai mult loc creativității, personale sau colective, până la nivel de întreprindere” - aprecia managerul numărul unu francez pe anul 1993.

Rhône-Poulenc își reduce, în continuare, numărul de salariați. În perioada '92-'94, compania și-a micșorat efectivele totale în Franța de la 37.000 la 35.200. Dar, mai ales, caută căi de îmbunătățire a calității și eficienței muncii. Prin direcția de dezvoltare a Rhône-Poulenc sau cu sprijinul Sopran (societate de promovare a unor noi activități), R.P. a desfășurat în aceeași perioadă o serie de pro-

grame și experimentări în scopul construirii unor noi activități creative. 600 de noi locuri de muncă au fost admise de Departamentul de resurse umane, dintre care 80% au devenit stabile. 3.000 de tineri au fost angajați în perioada vacanțelor, iar 800 vârstnici de peste 55 de ani cu jumătate de normă. Într-o etapă în care au fost disponibilizați în medie 2.000 de salariați, au fost, pe de altă parte, atrași alți 1.000, în general tineri, pe locuri de muncă nou create.

Această înnoire, nu atât a personalului, cât a activităților, ducând în final la identificarea unor locuri de muncă mai eficiente și stabile, se face prin efortul și inițiativa colectivă și individuală. Deci, fiecare angajat trebuie să-și reconstruiască, mai des sau mai rar, funcție de gradul de creativitate specific activității, propriul loc de muncă.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Bănci, burse, afaceri

■ Exporturile României pe primele două luni ale anului s-au cifrat la 1006 milioane dolari, în creștere cu 30% față de '94. Totuși, deficitul balanței comerciale a totalizat circa 170 de milioane (incluzând importurile de țiței). Partenerii comerciali, în ordinea importanței, sunt: Germania, Italia, Franța, Rusia, Turcia, Marea Britanie.

■ Banca Agricolă a înregistrat în 1994 un profit brut de 100 miliarde lei și va plăti un dividend de 2000 lei per acțiune. Lucian Groza, președintele băncii, a declarat că BERD și-a exprimat oficial intenția de a transforma un credit de 12 milioane dolari, acordat Băncii Agricole, în participății la capitalul băncii rezultat prin noua emisiune de acțiuni, ceea ce înseamnă cam 10% din capital. AGA a hotărât prelungirea până la 25 septembrie a.c. a subscripției publice.

■ Reprezentanții regiilor Petrom, Romgaz și Rafirom au semnat un Memorandum de asociere cu concernul italian ENI pentru realizarea a 20 de proiecte prioritare în domeniile explorării, extracției, transportului și rafinării petrolului și gazului metan, prin efectuarea unor investiții anuale de circa 100 milioane dolari. Franco Bernabe, care va reveni în România la începutul lunii mai, și-a arătat disponibilitatea de a investi aproximativ 500 milioane dolari, în această etapă, în petrochimia românească. ENI are o cifră de afaceri de circa 50 miliarde dolari și a înregistrat în 1994 un profit de 2 miliarde dolari, situându-se pe locul doi în topul firmelor italiene, după Fiat.

■ Petrom a semnat recent un contract de asociere cu firma irlandeză Marine & Mercantile Security pentru evaluarea unui zăcămint petrolier din zona Moinești, cu o suprafață de 600 kmp.

Pentru cercetări și explorări seismice, firma irlandeză investește 17 milioane dolari iar pentru dezvoltările din faza de exploatare 200 milioane. Dacă extracția țițeiului se va dovedi rentabilă din punct de vedere comercial, regia Petrom va beneficia de 51% din totalul producției. (din surse Mediafax)

BNR împrumut extern

Mugur Isărescu, guvernatorul BNR, a declarat că România a solicitat un împrumut de 75 milioane dolari de pe piața privată externă de capital, dar va obține o sumă mai mare. Împrumutul este intermediat pe piața privată externă de către banca americană Citibank și va fi destinat întăririi rezervei valutare a BNR, a precizat guvernatorul BNR. „Noi suntem prezenți pe piața internațională de capital, dar numai pe cea interguvernamentală - în relații cu FMI, Banca Mondială, Uniunea Europeană. Prin acest împrumut, care se discută acum, intrăm și pe piața privată de capital, după ce în anul 1981 am dispărut din cauza încetării plăților de către România”, a declarat Isărescu. Guvernatorul BNR a menționat că nu este importantă suma, ci faptul că România reîntră pe această piață privată. „Noi vrem să arătăm că suntem credibili”, a afirmat Isărescu, referindu-se la faptul că importanța acestui eveniment va deveni sesizabilă peste 4-5 ani, când România va avea de returnat sume mai mari în valută. (C.M.)

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR SA

Oferă firmelor/ agenților economici cu activitate de export o soluție modernă de finanțare:

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

✓ CE ESTE FORFETAREA ?

Operațiunea de **FORFETARE** presupune cumpărarea de către bancă (forfector) a creanțelor în valută ale exportatorului, înainte de ajungerea acestora la scadență.

✓ OBIECTUL operațiunii de forfetare

Pot fi supuse operațiunii de forfetare următoarele titluri de creanță:

- trate
- bilete la ordin
- documente din cadrul acreditivului cu plata diferată (la termen): facturi, conosamente, scrisori de trasură
- scrisori de garanție bancară

✓ CINE sunt participanții la operațiunea de forfetare ?

1. Agenți economici cu activitate de export;
 2. B.R.C.E. - prin Serviciul Operațiuni de Forfetare din cadrul Direcției
- Operațiuni cu Titluri de Plată și Titluri de Credit.

✓ **CADRUL JURIDIC** al operațiunii de forfetare este conturat prin **CONVENȚIA DE FORFETARE** încheiată între bancă și solicitantul operațiunii.

✓ **LA SOLICITAREA** unei operațiuni de forfetare, exportatorul trebuie să prezinte următoarele **DOCUMENTE**:

- cererea de forfetare

- oferta de transfer de drepturi - întocmită de exportator

- originalul titlului de creanță (pentru trată, bilete la ordin) sau copia titlului de creanță (pentru celelalte cazuri).

✓ **FIRMA EXPORTATOARE** care solicită operațiunea de forfetare **VINDE** către B.R.C.E. S.A. creanțele în valută pe care le are asupra clienților străini (importatori), înainte de scadența acestora.

✓ B.R.C.E. plătește exportatorului contravaloarea creanțelor, mai puțin **COSTUL** operațiunii de forfetare.

COSTUL forfetării se calculează în funcție de:

- dobânda de bază ("prime rate") a B.R.C.E.
- marja de risc - stabilită în funcție de riscul operațiunii
- comisionul de gestiune - costul gestionării titlurilor de creanță de către B.R.C.E.

✓ Utilizând operațiunile de forfetare, beneficiați de următoarele **AVANTAJE**:

- Se îmbunătățesc lichiditățile în valută ale firmei dvs., tranzacția "la termen" transformându-se în tranzacție "la vedere". Contul dvs. va fi creditat după 2 zile lucrătoare de la încheierea convenției de forfetare.
- Banca preia riscurile generate de

operațiune.

➤ Se elimină o datorie din bilanț, reducându-se și costul administrării și recuperării acestei datorii.

➤ **Rapiditate și operativitate în încheierea tranzacției:**

- B.R.C.E. răspunde în maximum 3 zile cererii dvs. și comunică costul estimativ al tranzacției înainte de încheierea propriu-zisă a convenției de forfetare;

- documentația referitoare la tranzacția de forfetare este simplă și poate fi realizată de către B.R.C.E., la cererea clientului.

✓ Puteți adresa **SOLICITĂRILE** dvs. în legătură cu operațiunile de forfetare

Serviciul Operațiuni de Forfetare din cadrul Direcției Operațiuni cu Titluri de Plată și Titluri de Credit din Centrala B.R.C.E.

TELEFON: 614 91 90 / interior 7100, 7101

În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului.

TRAGEDIE

Cea mai mare

Avionul explodează la impactul cu solul

La mai puțin de trei minute de la decolarea sa în direcția Bruxelles, în jurul orei 9,12, vineri 31 martie, Airbusul se prăbușește, explodând la impactul cu solul. La ora când scriu aceste rânduri, nu se descoperise cutia neagră. Presupunerea noastră privind modul în care s-a dezagregat avionul se bazează pe declarația unui pilot care, din motive lesne de înțeles, a dorit să rămână anonim: „Dacă avionul ar fi explodat în aer, așa cum presupun unii, resturile ar fi fost răspândite pe o suprafață de kilometri. După cum arată, aria dezastrului nu depășește câteva sute de metri. Deci, sunt aproape convins că avionul a explodat la impactul cu solul”.

Cenușa s-a depus pe buza craterului

Craterul format în urma prăbușirii are patru metri adâncime și circa 13-14 metri diametru. La mai puțin de două ore de la dezastru, vântul împrăștiase orice mirosuri, iar lapovița lipise de pământ cenușa morților. În plin câmp, foarte aproape de gara Balotești, scrumul avionului se pierde în brazde. Ici-colo, resturi din corpul aeronavei, înfipite parcă ostentativ în sol, au consistența unor bucăți de carton udate de ploaie. Nimic nu mișcă. Nici măcar câinii vagabonzi nu îndrăznesc să se apropie, amușinând în haite, departe-depart de locul sinistrului.

Polițiștii formează gard viu

Perimetrul nenorocirii este marcat de un lanț uman. Din jumătate în

jumătate de metru, soldați forme albastre de camuflaj zidul tăcerii. Dincolo de ei, zeci și zeci de oameni, într-o disperată căutare de ai accidentului: fragmente, eventuale documente. Adună de plastic toate resturile de le depozitează într-o mașină purtând însemnele Armatei. Au terenu, desenând o tra... numai de ei descifrată.

La Abu Dhabi sesizate dif

Aeronava Airbus 320 a sosit de la Bangkok la Otopeni, la ora 6,30, a scos la Abu Dhabi sesizat „pierderi de că problema se... re putem să ne explică două ore de la aterizarea primește, totuși, OK-verificare.

Lista echipajului RO

1. ILIE BĂTĂNOIU - pilot principal
2. IONEL STOI - șef echipaj
3. ADRIANA COMEA - stewardesă
4. VICTORIA BĂLĂN - stewardesă
5. DARIA BUCUR - stewardesă
6. SIMONA ISTODOIU - stewardesă
7. CONSTANTIN BUCUR - stewardesă
8. CARMEN MUNTEA - stewardesă
9. LUCREȚIA POP - stewardesă
10. DOINA JURCOVA - stewardesă
11. GEORGE STINGĂ - securitatea zborului

Printre bucăți sinistre de carne și tablă

Sunt găsite fragmente din documentele de zbor

Locul catastrofei este păzit, în mod absolut firesc

AIRBUS

astrofă aviatică petrecută în România

**Martori oculari
„puși la păstrare”
„dictează” tonul!**

La fața locului se adună tot mai multă lume. Cei „mari” au fost imii: Nicolae Văcăroiu a „survolat” ona și a plecat să tragă concluziile Palatului Victoria. S-au mai perindat Iosif și Nicolae Dide, comandantul Aeroportului Otopeni și mulți,

**fost
ehnice
Muntenia
oportul
e că, după
antul ar fi
Se pare
altfel nu
la circa
onava
tehnice de**

mulți alți „anoniimi”, navigatori, polițiști, procurori, diplomați, formând un fel de cortegi funerar.

Principalul martor ocular, manipulantul CFR, este „pus la păstrare” și păzit mai vârtos decât cutia neagră. I s-a interzis cu desăvârșire să

descrie ce a văzut. E bine păzit de polițiști și jandarmi. Ceilalți martori, din rândul personalului gării, au... dispărut, ca pulverizați de suflul exploziei!

Oamenii locului, veniți cu mic, cu mare, dau declarații ce concordă perfect: „Am auzit o bubuitură puternică, parcă ar fi explodat o butelie de aragaz. Flăcările le-am observat după ce ne-am cocoțat sus, pe blocurile în care locuim. Era o atmosferă de iad: fum, ceață, ninsoare deasă”. Din elicoptere militare se filmează epilogul...

**Nici un
supraviețuitor!**

Au pierit în accident 60 de persoane: 9 pasageri români, 32 belgieni, trei americani, doi spanioli, un francez, un olandez și un thailandez. Ceilalți 11 erau tot români, membri ai echipajului. Au fost conduși de Bătănoiu. Nu au avut nici o șansă. Moartea a fost instantanee. Credem că nici nu au avut timp să se teamă...

**„Mare catastrofă!
Nu a rămas nimic!”**

Prezent la fața locului, consulul Spaniei ne-a declarat: „Mare catastrofă! Nu a mai rămas nimic! Nu se poate identifica nimic! Cei doi spanioli prezenți la bord erau un domn - om de afaceri - și fiica sa în vârstă de șase ani”.

**Airbus - sicriu
zburător**

Sinistrul s-a produs. Până la descoperirea cutiei negre se pot face numai speculații. Cert este că, mulți specialiști sunt de acord, Airbus-ul are deja „renumele” de sicriu zburător. Ei invocă supercomputerizarea comenzilor și imposibilitatea de a trece, rapid, comanda pilot automat/manual. De asemenea, se invocă dificultatea orientării aeronavei

în apropierea aeroporturilor datorită supersensibilității acesteia.

Că a fost o proastă afacere achiziționarea acestor aeronave este o idee din nou vehiculată acum. Ancheta va dovedi, sperăm, trecând peste interese de clan, de grup, de firmă, cine este de vină, sau dacă nu cumva a fost un act criminal, pentru că terorismul a început să ne dea târcoale.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

În centrul impactului cu pământul

A fost un avion...

Cuțitul în spate

Iuga și oile

Vă mai amintiți de sintagma „socialismul a învins la orașe și sate”?

TVR are sediul într-un oraș, întâmplător capitală a țării noastre. Și aici a învins socialismul.

Domnul Iuga își pune viața la bătaie pentru legalitate. El e doar un tehnician obișnuit, nu un realizator de emisiuni care influențează mentalități și conștiințe.

Vine, fliresc, întrebarea: ce interes are domnul Iuga? Greva în care s-a angajat nu-l aduce, asta e evident, nici bani, nici funcții. Ar putea să-l distrugă sănătatea și, finalmente, l-ar putea aduce moartea. Și totuși, el vrea o schimbare în TVR.

În schimb, redactorii, realizatorii, nici măcar nu fac, acolo, o grevă mică. El, care ar avea de obținut cel puțin un alt statut profesional.

Mă rog, sunt și guri bune-rele care spun că e bine în TVR. Că emisiunile sunt excelente, că Actualitățile sunt perfecte, că nu se fură nici un ban, că nu se fac afaceri, că e totul roz. A, nu spune nimeni așa ceva? Atunci, de ce oare nu fac și redactorii, realizatorii grevă? Să încercăm o ipoteză. Cea din aliniatul întâi.

Pentru că socialismul a învins și-n TVR. Oțetele așteaptă cumînți ca domnul Ioban să le arate larma pe care o vor păste. Ele sunt mulțumite. Sau, altfel. Fiecare realizator din TVR care are emisiune dorește să și-o păstreze. E larma lui, e stăpîna lui, e clubucul lui. Nici unul dintre ei n-are încredere că noul Consiliu de Administrație va avea gânduri bune cu reformatori în componență. Aștia, te pomenesti, vor să schimbe ceva... Și atunci, se întâmplă ce se întâmplă. Grevă face doar domnul Iuga. Cellaiți, fac emisiuni... Tragice, stimați colegi.

MIHAI TATULICI ■

LUNI 3.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; **10.00** Știri; **10.10 - 15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 20; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 20 - Capital lichid; **19.00** Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă;

20.00 Film serial: **F.B.I.** - ep. 17
A fost interceptat un straniu mesaj-radio: colosul va muri. Investigațiile tandemului Erskine Rhodes conduc la anihilarea lui Joseph Walker, un maniac care în numele idealurilor sale practica acte de sabotaj amenințând securitatea Statelor Unite.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal; **21.35** Film serial: **Vedni** - ep. 17; **22.25** Țara nimănui - Locuințele lacustre - Reporter Alexandru Vrăbiescu; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Alexandru Bindea; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

MARȚI 4.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; **10.00** Știri; **10.10 - 15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 21; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 21 - Finanțarea afacerii prin acțiuni și obligațiuni; **19.00** Nodul gordian - emisiune de Mihaela Cutus; **20.00** Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 17; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal;

21.35 Film serial: **Vegas** - ep. 59
Pe când se pregătea să aterizeze, Beatrice Travis, secretara lui Dan Tannă este martora unei crime ce se petrece în curtea unei vile luxoase, situate în afara Las Vegas-ului. Bea îl alertează pe Dan și, împreună cu locotenentul Dave Nelson, descind la locul faptei. Acolo, stupefaccie! Mai multe persoane declară că nu s-a întâmplat absolut nimic. Numai că tenaceea Bea nu se lasă convinsă și pornește propria investigație...

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII

3 - 9 aprilie 1995

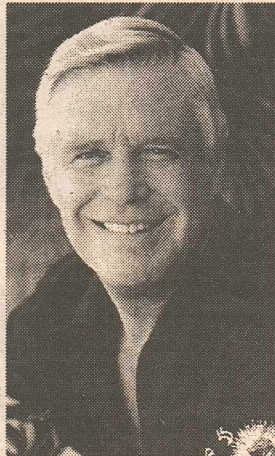
22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Alexandru Bindea; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

MIERCURI 5.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 22; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 22 - Statistică în afaceri; **19.00** Primul pas - emisiune de Livia Pop; **19.40** Film documentar: **Cu trei km mai aproape de Europa** - documentar de Dana Deac;

20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 17

Membrii Echipei de șoc ajung din nou în Mexic. De data aceasta nesolicitați de cineva, ci impuși doar de propria lor conștiință: ei vor să pună capăt afacerilor tenebroase ale dubiosului Prince care face negoț cu mâna de lucru mexicană, ieftină pentru Statele Unite. Negoț în care singurul lucru fără nici o valoare de schimb este viața disperaiților imigranți mexicani.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal; **21.35** Film serial: **Kung Fu** - ep. 18; **22.25** Țara nimănui: Procesomanii - reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Alexandru Bindea; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

JOI 6.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; **10.00** Știri; **10.10 - 15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 23; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 23 - Interpretarea graficelor și a tabelor; **19.00** REPORTER TELE 7 - Români încercând descoperirea Americii (V) - Documentar de Mihai Tatulici; - Omul kitsch - reporter Cristina Zaharia; - Continentele de la Cernavodă - reporter Tudor Artenie; - Atunci i-au condamnat pe toți la nedreptate - reporter Dan Pleșa;

20.00 Film serial: **Femea fantastică** - ep. 16

Un genial pilot de încercare american dispare împreună cu avionul pe care tocmai îl testa, în Triunghiul Bermudei. Investigând alături de Steve Trevor jr. misterioasa dispariție, Femeia Fantastică descoperă că, făcându-și datoria față de Washington, creează condițiile amplasării unei baze de cercetări nucleare chiar lângă Insula Paradisului. Dilema e mare, dar soluții există întotdeauna pentru eroina noastră.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal; **21.35** Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 18; **22.25 Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Alexandru Bindea; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

VINERI 7.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; **10.00** Știri; **10.10 - 15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 24; **18.30** Film documentar: **Portrete** - ep. 7 - Procuratorul fiscal; - Pensionarul; **19.00** La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 13

Viața liniștită a unui pașnic orașel de provincie este tulburată de asasinarea bestială a unei femei respectate de toată lumea. Întâmplarea face ca Reno Raines, alias Vincent Black, să o

TELE 7 abc

întâlnească pe victimă înainte ca aceasta să fie ucisă. Înfățișarea ciudată a fostului polițist californian duce la arestarea sa, iar de aici încep lecțiile de criminalistică pe care ex-reprezentantul legii le dă șerifului local...

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal;

21.35 Film serial: **Hotel** - ep. 18

Încercarea de a controla viețile celor din jurul tău poate fi o provocare incitantă. Unde se sfârșește o cauză nobilă și unde începe imoralitatea? E întrebarea la care vor încerca să răspundă eroii acestui episod.

22.25 Țara nimănui: **Privind înapoi cu... mândrie?** - reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Alexandru Bindea; **23.35** Film serial: **Evadatul** - ep. 14; **00.25** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.25** Staruri pentru totdeauna; **2.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

SĂMBĂTĂ 8.04.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-11.00** Reluări; **11.00** Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; **12.00** Chestiunea zilei (r) - emisiune de Gilda Lazăr; **13.00** Film serial: **Renegatul** - ep. 13 (r) **13.50** Weekend abc: reportaje, muzică, filme, desene animate, divertisment - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; **19.00** Interzis bărbaților - emisiune de Anca Fusariu; **20.00** Film serial: **Dinastia** - ep. 17; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal;

21.35 Film serial: **Miami Vice** - ep. 18

Miami este terorizat de trei demenți careucid tot ce le iese în cale. În acest timp, Crockett se îndrăgostește de o arhitectă frumoasă și sofisticată, uitând de îndatoririle muncii sale de polițist. Violență și sex, într-un episod recomandat mai ales admiratoarelor lui Don Johnson!

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga;

23.30 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 15

Obosiți de lupta permanentă cu ambuteiajele și cu gazele de eșapament de pe autostrăzile nord-californiene, Poncherello și Baker schimbă decorul pentru plajele de la Malibu. Blonde în bikini, șampanie pe toate drumurile, motoacvascutere, vizita parcului de distracții Disneyland, toate combinate cu urmărire continuă a răufăcătorilor, iată câteva din ingredientele acestui nou episod.

00.20 Staruri în concert: Nightlosers; **1.05** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

DOMINICĂ 9.04.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-13.50** Reluări; **13.50** Week-end abc: reportaje, muzică, filme, desene animate, divertisment - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; **19.00** As Show. Invitat: avocat Elena Chirișescu Xantopol - emisiune de Cornel Todea; **20.00** Film serial: **Falcon Crest** - ep. 17; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telegiurnal; **21.35** Gala TELE 7; **22.00** Film artistic: **Conspirația** (SUA, 1978) Cu Sophia Loren, George Kennedy, John Cassavetes, Max von Sydow, Robert Vaughn. Regia John Hough; **23.55** Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; **00.55** Staruri în concert: Richard Nanes - partea I; **1.25** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Toate artele Suntem popor ales!

Într-o vreme în care românii sunt preocupați mai ales de tehnicile **dezbrăcării** pe motiv de încălzirea vremii dar și de proliferarea stabilimentelor de striptis dar, mai ales, de sărăcie lucie, a venit la București celebrul Paco Rabano!

Omul (bărbat frumos, încă verde, neîncălecat de bătrâneți) s-a supus unui bogat program (expoziții de modă, o vizită la castelul contelui Drakula și - oroare! - un festin preludiat cu pălincă... fiartă) și, la sfârșitul sfârșitului, s-a rostit mai mult decât elogios despre România și români.

Care a zis domnia-sa: „România este o țară mare și de mare viitor. Singurul lucru pe care îl aveți de făcut în România este doar să așteptați”, ceea ce chiar și facem de 2.014 ani și 3 luni. Să stai și să aștepti, poate fi ceva mai plăcut?

Sau, în pauzele dintre o lene și alta, să te uiți la cer. Nu spre a vedea (și apuca) piciorul lui Dumnezeu ci spre a vedea norii. Paco i-a văzut prin geamul blindat al hotelului Sofitel și - senzație! - norii i s-au părut a figura o gigantică pereche de aripi. Și ne-a tradus semnificația desenului: „Este foarte, foarte important! Cred că în curând se vor revărsa asupra României mari binefaceri!”.

Am privit și eu cerul. Și... nimic. Nici urmă de aripi. Copil fiind, am privit de pe strada Mașina de Pâine formațiile de bombardiere anglo-ruso-americane, dar despre binefacerile aduse de ele n-aveam știre.

Paco a văzut Casa Poporului și a vibrat de entuziasm („E magnific, sunt stupefiat”), a zis despre bulvardul Victoria lui Socialismul că e un Champs Elisée valac, s-a arătat interesat de Casa Ceaușescu, a lăcrimat de emoție la Muzeul Satului.

Ne-a dat a înțelege că Bucureștii gunoaierilor, crimei și beznei ar fi o metropolă solară. O capitală a dragostei. O fi: eu nu sunt bucureștean decât de 49 de ani și - Tom necredinciosul - nu mă tulbură zăhărelul metaforelor. Dar zic, o fi...

În sfârșit, dragul Paco ne-a făcut teribila mărturisire că „n-a iubit niciodată”. O fi, imi zic. Și, tot el: „În 1952, aflându-mă în România, în timp ce urcam într-un tramvai, mi-am intersectat privirea cu o fată. În clipa aceea, amândoi am știut că suntem făcuți unul pentru altul. Însă ea s-a pierdut în mulțime și n-am mai revăzut-o niciodată. Asta e destinul. Poate că ea acum este măritată, are copii și e o femeie bătrână”.

Exclus: românele nu îmbătrânesc. Mai ales că, și ele, trăiesc sub misterioase aripi binefăcătoare.

Măritată da, e posibil. Cu copii? Cu. Că n-a mai întâlnit-o mă mir: sunt sigur că prea-frumoasa a emigrat de mult, poate chiar la Paris...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Noaptea americană

Premiile OSCAR

Anul acesta, a 67-a ediție a premiilor OSCAR, acordate de către Academia americană de arte și științe cinematografice, nu a produs nici o surpriză de proporții. A dominat **Forrest Gump**, care, din cele 13 nominalizări, a primit 6 Oscaruri: pentru cel mai bun film, cel mai bun actor (**Tom Hanks**), cel mai bun regizor (**Robert Zemeckis**), cel mai bun scenariu-adaptare (**Eric Roth**), cel mai bun montaj (**Arthur Schmidt**), cele mai bune efecte speciale (**Ken Ralston, George Murphy, Allan Hall**).

■ La principalele categorii, câștigătorii statuetelor aurite, au fost cei scontati, nu doar de criticii de specialitate, ci și de public. **Jessica Lange** a fost declarată cea mai bună actriță, pentru rolul din **Blue Sky**, iar **Quentin Tarantino** s-a considerat că a scris cel mai bun scenariu pentru filmul **Pulp Fiction**. Filmul de animație **The Lion King** a primit un Oscar pentru melodie originală, compusă de **Elton John** și **Tim Rice**, și încă unul pentru cea mai bună muzică de film, scrisă de **Hans Zimmer**.

■ Academia a decis ca anul acesta să acorde trei premii speciale. Au fost onorați regizorul italian **Michelangelo Antonioni**, actorul și regizorul american **Clint Eastwood** și muzicianul american **Quincy Jones**.

■ În competiția pentru cel mai bun film străin au concurat cinci producții: **Strawberry and Chocolate** (Cuba); **Before the Rain** (Macedonia); **Eat Drink Man Woman** (Taiwan); **Farinelli: Il Castrato** (Belgia); **Burn by the Sun** (**Nikita Mihalkov, Rusia**). Din motive politice, a câștigat filmul rusesc, deja prezentat anul trecut la Cannes, unde a produs o impresie deosebită. Marele regizor rus, realizatorul filmului **Ochi negri**, a distribuit-o în rolul principal pe fiica sa, jucând el

însuși alături de ea, într-o peliculă plină de nostalgie după imperiul sovietic, chiar dacă Mihalkov a declarat la festivitatea Oscarurilor că nu intenționează să-și părăsească țara: „Vreau să spun adevărul, pe care nu-l cunosc. Și poate vreau să spun adevărul, adevărul crud. Dar sunt absolut sigur că adevărul crud este o minciună fără dragoste.”

Sharon Stone a venit îmbrăcată!

Ceremonia decernării Oscarurilor a durat șase ore, din care TVR ne-a prezentat un sfert, abia sâmbăta trecută. Ca de fiecare dată, și în acest an luxul exorbitant al vedetelor a depășit orice închipuire. Toaletele starurilor, în majoritate în alb și negru, au fost splendide. Nu a lipsit nimeni. **Bruce Willis**, tuns nr 1 cu mașina, era la braț cu soția, **Dem Moore**, cu părul făcut permanent mic atârându-i în șuvițe pe umeri. **Sharon Stone** avea o rochie din organza de culoare gri, cu crinolină, și părul în bucle nedesfăcute. **Arnold Schwarzenegger**, în frac negru, încerca să calmeze debitul verbal al soției, **Marla Shriver**, îmbrăcată într-un deus-pièces negru, cu bluză de mătase albă. **John Travolta**, puțin supărat că **Tom Hanks** i-a suflat Oscarul, avea un papion alb, ca de ginere. Veniți împreună la festivitate, vizibil prost dispuși, **Julia Roberts**, într-o rochie neagră, mulată, cu garnitură

Candidații pentru cel mai bun film străin. Câștigător **NIKITA MIHALKOV** (al doilea din stânga, sus)

albă la gât, era la braț cu soțul ei, interpretul **Lyle Lovett**, cu o pieptănătură mai cuminte decât de obicei. La câteva ore după terminarea ceremoniei, cei doi au anunțat că au decis să se despartă, după 21 de luni de conviețuire furtunoasă. Studiourile ale căror producții au primit Oscaruri (Paramount 6, Buena Vista 4, Miramax 2, 20th Century Fox 2, Gramercy Pictures 1, Samuel Goldwyn Co 1, Tristar 1, Orion 1) s-au grăbit să închirieze spații la principalele canale de televiziune și pe primele pagini ale ziarelor de mare tiraj pentru a-și lauda filmele. Industria cinematografică americană continuă expansiunea mondială și nimic nu-i stă în cale...

ADA NICOARĂ ■

Copiii supradotați

Premii excepționale la Stresa (Italia) pentru trei mici violoniști români

□ **Mironov, Sorescu și Liviu Maior**
n-au catadicsit
să aibă vreo contribuție!

Concursul internațional de la Stresa, Italia, se desfășoară anual, reunind tineri muzicieni de pretutindeni. Datorită renumelui și prestigiului acestei competiții, un premiu dobândit aici înseamnă o treaptă importantă în cariera și evoluția oricărui muzician. Anul acesta au participat peste 2000 de concurenți, iar România a obținut un succes important. Este vorba despre „echipa” de violoniști de la Liceul de muzică **George Enescu**, „antrenată” de dna **prof. Olivia Papa** și compusă din: **Cristian Andrei Fătu** (12 ani), **Vasile Anca**

(clasa a IX-a) și **Alexandru Tralan** (clasa a VIII-a). Ce premii au obținut, aflăm chiar de la **Cristian Andrei Fătu**, la câteva minute de la întoarcerea sa din Italia.

„Eu am concurat la **categoria C**, și am luat **Premiul întâi absolut** (diplomă și cupă), adică 100 de puncte din tot atâtea posibile. Am cântat Sonatina Op. 100 de Dvorjak și Gopak de Mussorgski. **Anca Vasile** a concurat la **categoria E**, și a obținut, de asemenea, **Premiul întâi absolut**, iar **Alexandru Tralan**, la **categoria D**, a luat **Premiul al treilea**”.

Să încheiem, spunând că deplasarea a fost posibilă datorită dlui **Constantin Duju**, care a sponsorizat acțiunea cu generozitate. Nu s-au putut obține nici măcar sume modice de la vreunul dintre ministerele „implicate”: al culturii, al tineretului și sportului, al învățământului. Mai mult, cei de la învățământ au cerut declarații din care să rezulte că... „petenții nu solicită fonduri”. „Petenți”-copiii, repetenți miniștri!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

În imagine, **Cristian Andrei Fătu** și vioara sa fermecată

Cartea Românească a împlinit 25 de ani

Editura Uniunii Scriitorilor, **Cartea Românească**, a împlinit de curând 25 de ani de la înființare. Aniversarea găsește editura bine echilibrată financiar, cu un public constant care îi cumpără cărțile serioase tipărite aici. În anii post-revoluționari, Cartea Românească a fost singura editură care a publicat masiv multe din numele promițătoare ale generației literare '90.

Editura a fost sărbătorită săptămâna trecută la sediul propriu. A fost mare aglomerație, aproape toți scriitorii publicați de la înființarea editurii venind să guste un pahar cu vin și mâncare pregătită chiar de redactoarele de carte. Suindu-se cu rândul pe un scaun, au ținut discursuri **Magdalena Bedrosian**, directoarea editurii, **Laurențiu Ulici**, președintele Uniunii Scriitorilor, și academicianul **Eugen Simon**.

TOMA ROMAN Jr. ■

Retrospectivă Lucian Grigorescu

Ampla retrospectivă organizată în sala de expoziții de la Palatul Parlamentului cu lucrările pictorului **Lucian Grigorescu** (1894-1965), la centenarul nașterii sale, a constituit nu numai o operă de reactualizare a unui mare artist, ci și o faptă oarecum reparatorie. Pentru că deși opera este îndeobște cunoscută de iubitorii de artă, era nevoie de o sinteză care să transmită profilul întregit al unei personalități artistice indubitabil semnificative și valoroase. Meritul revine în mare parte doamnei **Thea Luca**, directoarea Muzeului Colecțiilor, care a adunat cu pasiune lucrările pictorului răspândite în mai toate marile muzee ale țării.

Destinul artistic al lui **Lucian Grigorescu** reprezintă astfel și o chintesență a căutărilor plasticienilor români din acest secol, care au „ars”, fiecare în parte, diverse școli și modele artistice străine, pentru a le decanta în propriul laborator de creație. La **Lucian Grigorescu** trecerea de la post-impresionism la fauvism, asimilarea profundă a cubismului de factură cezanniană și revenirea la post-impresionism a reprezentat o școală complexă, din care a rezultat stilul său inconfundabil. În special peisajele în ulei și acuarelă (cele de la Balcic foarte numeroase, și de la Cassis), dar și cele câteva portrete și naturi statice dau dimensiunea unuia dintre cei mai importanți pictori români ai acestui secol.

ȘTEFAN NICOLAE ■

A black and white caricature of a man's face and hand. The man has a large, dark, textured head, a prominent nose, and a hand near his mouth. The style is sketchy and expressive, with heavy black lines and cross-hatching for shading. The background is plain white.

● **CARMEN FOCSA, Bucuresti.** Scrisul

● **OZANA OLTEA, Arad.** Am citit cu atenție cele câteva sute de poeme pe care mi le-ați trimis, ca și scrisorile, paginile de jurnal, confesiunile etc. N-am găsit nimic demn de interes. Sunteți entuziasă, risipitoare și superficială.

Aștept să scrieți, pur și simplu, **poezie**.
P.S. Cu dragostea stați bine, dar cu gramatica - nu. De la cuvântul „negri” am tăiat eu l-ul care era în plus. N-am știut însă cum să refac construcția - aberantă din punct de vedere gramatical - „ca orice undă / care se respectă / are, loc transportul”...

Costică Oancă

Bineînțeles că lui Costică Oancă nu îi reușesc toate încercările (alorismele, în general, funcționează precum chibriturile fabricate la Brăila: nu toate se aprind). De aceea, înainte de a publica textele pe care mi le-a trimis, am făcut o selecție.

arzi, și mi-ai dat suflet ca să nu mă îndepărtez prea mult de TINE și să îngheț.

Un autor despre care ar trebui să se vorbească mai des Năstase Zănfir

Năstase Zănfir s-a născut la 14 ianuarie 1959 în comuna Spanțov din județul Călărași. În prezent locuiește în Oltenița și este avocat. A debutat în revista Luceafărul din 4 aprilie 1987, cu nuvela Frații. În perioada 1983-1985 a scris volumul de nuvele Călea cea neștiută, dar nici până în prezent nu a reușit să-l publice.

În contratimp cu moda literară, Năstase Zănfir cultivă o proză de inspirație rurală, cu o construcție epică solidă. Cunoaște bine psihologia oamenilor de la țară și are un stil impecabil.

Nuvela Zestrea (din care reproduc primele cinci pagini, ea însumând douăzeci și patru) înfățișează tratativele care se duc între două familii de țărani în vederea unei nunți. Sunt tratative la fel de complicate și subtile ca acelea dintre două state (unul bogat și acaparator, altul sărac și demn!).

Fragmentul ales pentru publicare cuprinde prima parte a negocierilor, începând cu sosirea reprezentanților familiei băiatului acasă la familia fetei. Cu abilitatea unor diplomați versați, țărani amână atacarea subiectului arzător, aflat la ordinea zilei.

Zestrea

Tudorache Dudă rânea de or când rudele lui Grigore Codiță împinseră poarta și străluciseră în curtea sa. Le văzu prin ferestruica murdară împăienjenită a coșarului cum urcă prispa și intră în casă și se mohorî („Aha, i-a nănat Grigore încoace să mă pe nepregătite, nici n-au imes vorbă cum e obiceiul, buzna ca tâlharii!”), dar nu voi să le iasă în întâmpinare. Întârzie înadins, îngrămădind grinții într-un colț și abia când nuieră-sa, o femeie slabă și îmbătrânită înainte de vreme, păru în prag și-l strigă de câteva ori, dădu ușa la o parte și zise:

— Ce e, fă, ce tot ții? Au avălit tătarii?

— Tudorache! coborî ea neliștită prispa. Unde te-ai vârat, mule? Oaspeții așteaptă, iar...

— Și ce, bombăni el ieșind lumină, îi pun eu să aștepte? N-au decât să se aplece la dracu dacă nu le conține.

— Dumnezeu, se văicări și-ai pierdut mințile?! Sunt Codiță, mă, cu Diribleajă. Am venit să ne înțelegem.

Tudorache nu-i mai răspunse. Lepădă furcoiul, ezemându-l de peretele coșarului, lângă ușă, și se aplecă să-și curețe veșmintele. Apoi, fără s-o privească măcar, ecu pe lângă ea, mărunț, otfoi, pârând că se da de-a ostogolul, urcă prispa, scurându-și tălpile de zăpadă și străluciră în cuine. Femeia îl urmă și grăbi să-i toarne apă caldă într-un lighean. El runcă căciula pe pat, își coase dulama și în timp ce-și lăți mânile și fața împrumută n aer de nepăsare și se trădui să arate netulburat, entru a-și pune rânduială în gânduri. Femeia are dreptate, aspeții intraseră în casa sa și ricina ce-i adusesese era a aibii de serioasă. Trebuia să e cu mintea limpede...

— Și iată că zvonul că fata lui, Maria, cea mai frumoasă odană, „fugise” cu băiatul lui Grigore Codiță se dovedi devărat! Era tuturor cunoscută Tudorache Dudă se opuse din răspunderi acestei însoțiri și, pentru a fi sigur că ea n-o să se întâmple, interzise fetei să mai iasă duminică la horă, unde îl putea întâlni pe flăcău. În plus, într-o

zi îl oprise pe acesta în ușiță și-i ceruse s-o lase în pace și să-și aleagă o altă fată, pe potrivă lui, mai bogată, așa cum se cuvenea. Ba mai mult, ca și când ar fi considerat că asta încă nu era de ajuns, chiar voise să vorbească cu însuși Grigore Codiță, să lămurească temeinic lucrurile, dar cum acesta trecuse de fiecare dată pe lângă el fără să-l bage în seamă, o astfel de purtare fu de ajuns să-i dea de înțeles că nici el nu dorește însoțirea tinerilor și ar face orice s-o împiedice, și, socotind că nu mai era nevoie de nici o discuție, renunță. Așa încât vestea „fugii” fetei sale căzu ca un trăsnet și iscă în sat o mulțime de păreri, care mai de care mai ciudată. De acum, însă, aceste bârfe aveau să se spulbere, căci nu va întârzia mult să se ducă vestea că Ilie Diribleajă, cunoscut pentru priceperea sa în tocmele de-ale zestrei la care făceau chemare toți cei care aveau băieți de însurat și le alegeau o fată, a fost văzut intrând în curtea lui Tudorache Dudă însoțit de rudele lui Grigore Codiță, întrucât nu mai încăpea nici o îndoială că pricina venirii lor nu era alta decât să se înțeleagă asupra pretențiilor ce le aveau socrii și să împace supărarea iscată de fapta necugetată a celor doi tineri...

— Desigur că, îi scăpă lui Tudorache gândul care îl frământa în acest moment, s-au sfătuit ei înainte ce și cum, nu i-a trimes Grigore așa, câine surd la vânat. Să vedem ce vor, să-i ascultăm și să socotim.

Aruncă ștergarul în cui și trecu în odaia de la drum, să-și pună hainele cele bune, cum se cădea la asemenea ocazii. Când în sfârșit apărură înaintea oaspeților, aceștia își cam pierduseră răbdarea și se foiau pe scaune. Îl priviră veninos, parcă ar fi vrut să-l mustre, dar nu zise nici unul nimic. Doar Diribleajă, care era obișnuit cu astfel de mofturi ale cuscilor, nu se deranjă și de cum îl văzu intrând sări de la locul lui și-i veni în întâmpinare.

— Voie bună și noroc, nea Tudorache! strigă.

— Noroc să dea Dumnezeu! răspunse el.

Strânse mâna fiecăruia cu o mândrie reținută, după care trase un scaun și se așeză în capul mesei. În aceeași clipă

ușa cuinii se deschise și femeia sa apărură cu o tăviță de pahare și un ceainic aburind de parcă până acum tocmai asta așteptase.

— Apăi, zise el cu un surâs de îngăduință, veniți de pe drum pe o așa vreme și trebuie să fiți înfrigurați. Un rachiu fierbinte este tocmai potrivit. Luați, și să fie într-un ceas bun!

— Noroc! urară și oaspeții.

Rachiul, dres cu piper și vanilie, era tare și plăcut. Tușiră înecați. Femeia abia de-și înmuie buzele, după care lăsă pahărelul la o parte și trecu grăbită înapoi la cuine, ca și când ar fi așteptat-o acolo o treabă deosebit de însemnată, care nu suferea amânare, ba nici măcar o cât de mică întârziere.

Oaspeții așezară și ei pahărelele pe masă și rămaseră tăcuți, cu privirile în pământ. Se vedea că erau stânjeniți și se fereau să înceapă vorba de teamă să nu se grăbească și să strice lucrurile.

Tudorache ridică fruntea și-i cercetă pe rând, parcă mirat să-i vadă acolo: de o parte se așezaseră Ion Codiță, frate cu Grigore și unchi al flăcăului, slab, supt la față, suferind de o boală căpătată în război, Fane Chilomeț, văr bun al socrului mare, gras, tuns perie, cu o mustață cât pumnul sub nas, și lancu Ghijă, alt văr al socrului, cam prostănac, burduhănos și el, abia răsuflând și privind cu aerul că nu prea înțelege ce se întâmplă, nimerise și el pe-acolo și dacă tot nimerise nu strica să asculte o vorbă și să bea un pahărel de rachiu, iar de cealaltă Catrița lui Gheorghe Măracine, o muiere rea de muscă, cu limba ascuțită, de ocările căreia nu te putea spăla toată apa Dunării într-o vară dacă se întâmpla s-o stârnești și de care, din pricina asta, se fereau toți, și Ilie Diribleajă, însărcinat de Grigore Codiță să cârmuiască tocmeala și să ducă lucrurile spre înțelegere. Nu zise nici el nimic, socrul mic era dator să asculte mai întâi ce spun oaspeții, ce pretenții au, ce cred despre însoțirea tinerilor, și abia după asta să vorbească, să le arate pretențiile sale și ce gândește despre ale lor, altfel ei ar putea să-și închipuie, văzându-l grăbit și nerăbdător, că se lăcomește la avere. Alde Codiță sunt

oamenii cei mai bogați din sat și nu-i la îndemâna oricui să-i primească în casă, mai cu samă cu o pricină ca asta. Trebuia să aștepte, să întârzie răspunsul, să-și arate îndoiala și să se tocmească. Așa cerea buna cuviință.

Umplu pahărelele și spuse:

— Hai, mă, luați că se răcește!

Cinstiră iarăși. Chilomeț aruncă pe furis o privire lui Diribleajă, ca și când se trezise în încurcătură și aștepta sprijin de la el. Dar acesta, încălzit de rachiu, rămase nepăsător și un surâs îi acoperi fața. Nu dădea nici el vreun semn că ar vrea să înceapă. În chestiuni de-astea nu făcea s-o iei așa, de-a dreptul prin trifoiște. La început trebuia să discuți despre altele, lucruri mărunte și neînsemnate, de fiecare zi, și apoi, încet-încet, pe ocolite, să ajungi și la treaba cu care ai venit. Se întoarse greoi spre Dudă și spuse:

— Bogat an a fost, nea Tudorache!

— Bogat, * mulțumim lui Dumnezeu! răspunse el.

— S-au făcut bucate bune, mai ales pe grinduri, în baltă. Am scăpat de secetă și de foamete. Tot omul are în casa lui o coajă de mămăligă. S-a așezat iarăși munca pe noi.

— A trecut necazul. De-acuma numai să fie înțelegere, că de muncă, slavă Domnului, nu ne plângem. Noi, țărani, suntem obișnuiți cu ea ca boul cu jugul.

— Și viile au dat rod bogat. Toamna a curs vinul râuri...

— Așa a fost totdeauna, după foamete și jale, belșug la toate gospodăriile.

— Și-au ridicat oamenii case noi...

— Case, da, dar și porumbare, magazine...

— Și cât de curând, clipe Diribleajă viclean, o să înceapă și nunțile. O s-o ținem tot într-o veselie, maica mă-sii!

Goli pe loc un pahărel și-l privi cu un aer poznaș, ca și când ar fi vrut să-i împrumute din voioșia sa. Trecură astfel câteva clipe de tăcere, pârând că lucrurile s-au împotmolit. Apoi tot el deschise gura și zise misterios, dar cu același aer șugubăț:

— Ei, nea Tudorache, nu ești curios să afli de ce-am venit?

El îl privi cu nepăsare și răspunse:

— Apăi, măi Ilie, datoria mea este să vă primesc. Îmi veți

spune dumneavoastră scopul venirii...

— He, he, he! răsă Diribleajă. Mare hoț ești, nea Tudorache!

De când te știu, tot hoț bătrân...

MASSIVE DE SERIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Cartea tinerilor

Generația de sacrificiu

Am să rezerv spațiul articolului meu din acest număr unei categorii aparte de tineri, celor care au acum între 19 și 21 de ani. Dacă ne întoarcem în timp până în decembrie 1989, descoperim că aceștia erau atunci în cea mai fragilă perioadă a vieții, în timpul visurilor și al incertitudinilor, al primei iubiri și al primelor încercări de a pătrunde propriul viitor...

S-a vorbit mult despre așa-zisele „generații de sacrificiu”, unul ajungând chiar la concluzia că toate generațiile ar fi de sacrificiu. În contextul românesc actual toți își reclamă dreptul de a fi considerați ca făcând parte dintr-o asemenea generație. Cred însă că acela la care se referă articolul de față au cu adevărat acest drept. De ce? Pentru că, înainte, traseul era stabilit prin coordonate foarte precise (liceu - facultate sau școală postliceală - repartitie) de la care până și abaterile, rarismele de altfel, erau limitate la fuga din țară sau la ascensiunea pe linie de partid. Pentru că decembrie '89, lăsând la o parte implicațiile socio-istorice, a însemnat o răsturnare de situație și implicit necesitatea de a înlocui visele. Pentru adolescenții de atunci momentul a însemnat, mai mult decât pentru oricare, o schimbare radicală. A avea un vis despre viitorul tău e minunat, a fi nevoit să-ți schimbi, e teribil. Din acest moment a intervenit confuzia. Și nesiguranța. Și teama. Și, în mod logic, excesul. Tinerii, adolescenții, cei care au cea mai mare dorință de libertate, s-au văzut în situația de a o putea obține. Problema este dacă au știut ce să facă, de atunci înainte, cu ea, experiența fiind, la toate nivelurile, zero!

Nu vreau să spun că toți „au reușit” să se rateze. Nu vreau să cred că această generație este una din ratați. Cred numai că nimeni nu și-a dat silința să ajute. Iar rezultatul este, după cinci ani, o mare confuzie. A crescut criminalitatea, consumul de droguri, de alcool, dezinteresul față de școală... Iar pentru cei în drept e mult mai simplu să dea vina pe teribilismul vârstei decât pe lipsa de șanse, lipsa de siguranță pentru viitor.

Aparent, după cinci ani, momentul decembrie a trecut. De fapt, consecințele abia se văd. Revoluție sau nu, pentru acei tineri care atunci pășeau cu adevărat în viață acel moment a reprezentat cu adevărat o schimbare. Sper ca ei să nu fie considerați generația noastră de sacrificiu... Ar fi nedrept!

ALEXANDRU ARION ■

Violența în școli (2)

18 huligani înarmați cu băte năvălesc în liceu și aproape linșează elevii

□ Aflat la un pas de moarte, un elev a fost luat cu salvarea și internat □ Poliția a fost tare: a... amendat 5 dintre „killeri”!

La Grupul școlar apicol „Veceslav Harnaj” din București a fost un război în toată regula, în luna ianuarie 1995, între elevii liceului și o ceată de vreo 18 huligani veniți cu gânduri de bătaie și răzbunare.

În ziua de 23 ianuarie, un grup de 11 derbedei, înarmați cu băte și răngi, au sărit gardul liceului și au intrat în clădire, până la etajul trei. Aici, indivizii s-au năpustit cu o furie oarbă asupra câtorva elevi din clasa a XII-a B, pe care i-au bătut crunt. **Duminecă Eduard**, unul dintre elevii bătuți, a necesitat spitalizarea imediată, fiind luat cu salvarea din curtea școlii și internat în spital. Intervenția mai multor elevi, în ajutorul colegilor lor agresați, i-a obligat pe derbedei să se retragă.

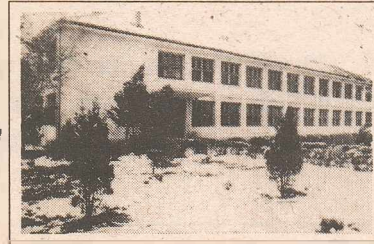
A doua zi, un grup mai mare de huligani - vreo 18 - înarmați cu băte și răngi, au pătruns în liceu pe la intrarea elevilor, pe care au blocat-o. Ei loveau cu băta pe cine întâlneau în cale, dar nici profesorii n-au scăpat de îmbrânceli și înjurături. Agresorii au urcat din nou până la etajul trei, la clasa a XII-a B. De data asta, indivizii au blocat ușa de la intrarea în clasă, pentru ca nimeni să nu poată cere ajutor. Huliganii s-au repezit la câțiva elevi - **Claudiu Ene** și **Dragoș Popa** - pe care i-au bătut cumplit. **Claudiu Ene** a suferit traumatisme în zona cervicală a coloanei vertebrale, politraumatisme craniene și traume psihice.

Despre acest război de la Grupul școlar apicol „V. Harnaj” au mai relatat ziarul **Ziua** și televiziunea **TELE 7 abc**, dar **Flacăra** vă oferă noi informații despre acest caz. Am

vorbit cu dna **Mariana Rosner**, diriginta clasei a XII-a B, care a declarat că motivul acestei răfuieli a fost o glumă pe care elevii au făcut-o la adresa huliganilor, pe un teren de fotbal. Un alt motiv ar fi că prietena unuia dintre derbedei a fost jignită de un elev, dar până la urmă nu se cunoaște adevăratul motiv al teribilei bătăi. Dna Mariana Rosner spune că tremura toată în momentul în care a dat telefon părinților elevilor agresați, pentru a-i anunța că își pot găsi copiii... la spital! Diriginta a permis elevilor agresați să lipsească o săptămână de la școală, pentru că acestora le era pur și simplu frică să mai vină la cursuri. Elevul **Dragoș Popa** a acumulat - e drept - atât de multe absențe, încât a fost exmatriculat și nu s-ar putea spune cu precizie că a lipsit numai de frica bătașilor, pentru că el avea deja multe absențe înainte de tragicul eveniment.

Profesoara Mariana Rosner amintește de ultima ședință de consiliu profesoral, înaintea vacanței de primăvară, când directorul Grupului școlar apicol „V. Harnaj”, dna **Ana Todor**, a declarat că îi este frică! Și asta pentru că huliganii care i-au bătut pe elevi s-ar putea întoarce special pentru a se răzbuna.

În urma sesizării poliției, lt. major **Nedelcu Ioan**, ofițer principal 1, în

Fotografie de ELENA GHERA ■

cadrul Serviciului Ordine Publică - Biroul de Pază și Ordine, a anchetat acest caz. Astfel, au fost identificați cinci agresori: **Garnet Mădălin Anatolie** - 17 ani, **Mironescu Sorin Antoniu** - 18 ani, **Rădol Răzvan Ștefan** - 18 ani, **Ștefan Alexandru** - 19 ani și **Mihăilă Daniel Cristian** - 18 ani. Aceștia au fost sancționați contravențional, conform Legii 61/1991.

A fost instalat un post de pază, pentru supravegherea elevilor, la intrarea și ieșirea din liceu. Însă direcțiunea liceului a declarat ziarului **Ziua** că, până la soluționarea cazului, cursurile trebuie oprite, pentru că liceul nu dispune de paznici, iar această unitate școlară se află la periferia Capitalei, lângă Aeroportul Băneasa. În plus, liceul are un internat, unde sunt cazați 140 de elevi, pe care nu are cine să-i păzească în timpul nopții.

Este de remarcat blândețea Legii 61/1991, conform căreia huliganii care au băgat în spital mai mulți elevi, provocându-le traume fizice și psihice, au fost numai AMENDAȚI! Oare va fi nevoie și de elevi morți, nu numai răniți, pentru ca legile din țara asta să pedepsească așa cum se cuvine brutele care terorizează școlile din România?!

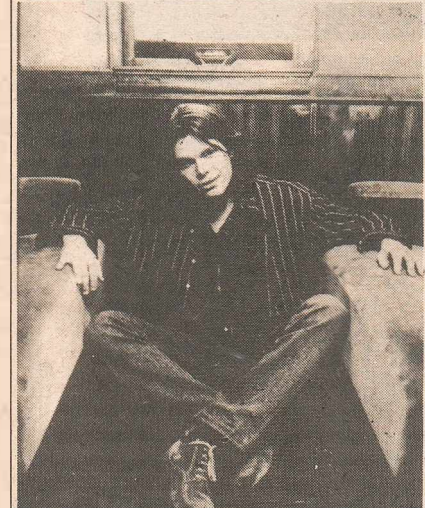
DAN GHEORGHE ■

În colaborare cu RADIO ÎN BLUE-JEANS, de la corespondentul nostru special în Italia, Gabriel Bassarabescu

„Speciale San Remo” (3)

■ Stau și îi revăd pe cei ce „tăiau și spânzurau”, pe cei a căror părere contează cu adevărat, și constat că este bine să știți că majoritatea sunt jurnaliști de peste 35-40 de ani, începând cu Mario Luzzatto Fegitz de la „Corriere della Sera” și terminând cu Carlo Romano de la „La Voce”, nu înainte de a numi și alte titluri ale căror „decizii” sunt importante: „La Stampa”, „La Repubblica”, „Il Secolo XIX”, „La Nazione”. Și nu în ultimul rând „Ponente Festival”.

■ Revistă „oficială” a festivalului, aceasta se află în cel de-al șaselea an de apariție și are un tiraj de 10.000 de exemplare cu distribuie gratuită, și un conținut așezat pe nu mai puțin de 24 de pagini.

Gianluca Grignani

■ Pe lângă micile băfe zilnice (sau mai ales din timpul nopții) apăreau cronici sau comentarii ale tuturor cântăreților din concurs, ale personalităților străine dar și pagini de istorie și publicitate.

■ Astfel am aflat că San Remo nu găzduiește numai acest festival, ci are tot

anul o agendă extrem de încărcată - cu peste 50 de manifestări - care încep în februarie cu Festivalul cântecului italian și continuă cu turnee de tenis, tir, yachting, ciclism dar și cu manifestări sociale și artistice, pentru ca, în primele zile ale lui decembrie, cu prelecțiile pentru cele două secțiuni ale festivalului: debuturi - „Una voce per San Remo '96” și consacrați - „San Remo Famosi”.

■ Există și două pagini dedicate istoriei: una prezentând „un San Remo” de-a lungul secolelor, iar cea de-a doua, istoria festivalului.

■ Pentru jurnaliști, controlarea informațiilor a devenit la un moment dat terorizată pentru că „accidentele” nu au întârziat să apară.

■ Grupul „Take That” a dat tonul, atunci când o groază de „revistute” au publicat interviuri în exclusivitate cu amănunte pe cât de picante pe atât de aberante: Howard își vede tatăl doar 15 zile pe an, Jason sponsorizează o asociație de vegetarieni, Gary are un câine de care nu se desparte niciodată, dar își vede iubita doar la 5-6 zile.

■ Inutil să vă mai spun că toate aceste invenții au fost dezmințite de cei cinci.

■ Nici presa „scrisă” nu a fost însă scutită de accidente (chiar și involuntare).

■ „Băzdăcul” lui Elton John a creat mari dureri de cap unuia dintre cotidianele istorice ale Italiei, „Corriere della Sera”.

■ Pentru a fi „la zi” cu informațiile dar și cu intrarea sub tipar, a apărut un articol „puțin grăbit” despre modul în care Elton s-a prezentat în festival, numai că, ghinion, după 20 de minute de „negocieri” pe aeroportul din Nisa, Elton se reîntoarce la Londra declarând că nu poate cânta deoarece a avut un zbor foarte agitat?!

■ Închei tot cu o surpriză - plăcută de această dată - prezentându-vă câteva amănunte biografice ale celui care este în acest moment idolul micuțelor italiene: Gianluca Grignani.

■ Născut în Milano, la 7 aprilie 1972, își începe cariera artistică în liceu unde scrie muzica și textele unui show pentru „Progetto Teatro Oxford” tot din Milano, pentru ca, mai apoi, să petreacă un an și jumătate la Londra, unde învață bine limba engleză și totodată este influențat de tradiția muzicală britanică.

■ În 1992 îl întâlnește pe Massimo Luca - muzician și producător milanez - care îi va influența radical cariera.

■ Prima sa apariție discografică „La storia tra le Dita” este una dintre cele mai difuzate piese pe posturile de radio italiene.

■ „Destinazione Paradiso” este cea de-a doua compoziție a sa, scrisă special pentru finala de la San Remo și produsă de Casa Mercury, piesă ce va da și titlul primului său CD care va fi lansat chiar în zilele în care veți citi aceste rânduri.

un radio actual

In fiecare zi, de luni până vineri, puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

TALK-SHOW-uri LIVE

RADIO

637.37.90; 637.56.45

Preliminariile Campionatului European de Fotbal

Totul e bine când se termină cu bine:

ROMÂNIA-POLONIA 2-1

□ Ca și în partida de la Tel Aviv, portarul Bogdan Stelea a fost cu adevărat numărul 1 al „tricolorilor”

● La jumătatea drumului spre Euro '96, realizând trei victorii pe teren propriu și două remize în deplasare, prima reprezentativă a României s-a instalat confortabil în fotoliul de lideră. ● În schimb „olimpicii” (1-2 cu selecționata similară a Poloniei) mai au doar șanse (slabe) teoretice pentru J.O. de la Atlanta.

Henryk Apostel
(antrenorul echipei Poloniei):

Fotografii de PETRE COJOCARIU ■

„Vreau în primul rând să-l felicit pe antrenorul Iordănescu pentru victorie. /.../ La scorul de 1-1 românii au avut șansa unui gol foarte norocos. Fără acesta am fi plecat de la

București cu un scor egal. În momentul de față România și Franța sunt mari favorite în cursa calificării.”

Anghel Iordănescu:

„O victorie pe care o consider absolut meritată, echipa noastră controlând jocul mai mult de 70% din timp, ea având mai multe ocazii, fiind mai aproape de gol în mai

multe rânduri. /.../ Cu două puncte avans, se pare că dominăm autoritar grupa, dar asta nu înseamnă că lupta pentru calificare s-a terminat, în condițiile în care astăzi am câștigat, iar francezii au făcut egal în Israel.

/.../ Mă interesează mai puțin jocul și mai mult rezultatul. Oricum, astăzi am realizat un joc deosebit. Se pare că a fost cel mai bun joc din actuala campanie de calificare. Nu pot fi însă ferm în a spune că România este acum mare favorită la câștigarea grupei.”

Arbitrul elvețian Kurt Röthlisberger ne va purta din nou noroc?

Deși deciziile sale au stârnit discuții contradictorii în ambele tabere, să ne amintim că același cavalier al fluierului a condus difi-

cila partidă de la Cardiff din 17 noiembrie 1993. Atunci România a întrecut Țara Galilor cu 2-1 (tot după ce a fost „pedepsită” cu un penalty, ratat însă de nefericitul Bodin) și

Bucuria înscrierii primului gol al lui Florin Răducioiu

Gică Hagi stămește panică în careul advers

s-a calificat la World Cup '94. Se va repeta istoria?

Pagină realizată de
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

A fost cea de-a 29-a întâlnire România-Polonia și a doua partidă oficială dintre naționalele celor două țări, cu următorul bilanț: 29 12-13-4 50-44; de asemenea, meciul cu nr. 480 pentru naționala noastră, având următoarea linie de clasament: 480 203-123-154 793-690; antrenorul Anghel Iordănescu s-a aflat pentru a 25-a oară în fruntea conducerii tehnice, înregistrând 14 victorii, 8 egalități și doar trei înfrângeri; Ilie Dumitrescu a evoluat pentru a 50-a oară în „11”-le tricolor, Tibor Selymes pentru a 20-a oară, iar Dănuț Lupu (ultima apariție la 25 iunie 1990, cu Irlanda, la C.M. din Italia) pentru a 10-a.

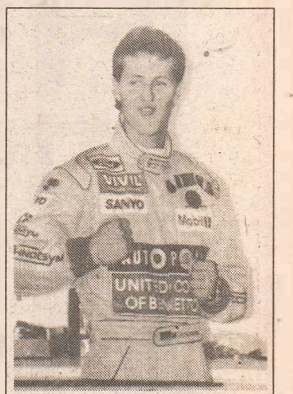
Din München, pentru revista
FLACĂRA, Mihai Rusu,
redactorul sportiv al postului
de radio „Europa liberă”:

O penalizare justă

Campionul mondial al Formulei 1, **Michael Schumacher**, a încălcat regulamentul Federației Mondiale de Automobilism, prin faptul, dovedit de experții juriului de la Sao Paulo, că „și-a umplut rezervorul” cu un carburant neomologat de Federația internațională. Dacă el sau oamenii lui din echipă au apelat la o benzină specială, deci este vorba de o cifră octanică superioară celei folosite de așii volanului, aceasta este o altă chestiune, cu toate că, una peste alta, membrii echipei **Benetton-Renault** sunt în culpă. M-am întrebat: cum este posibil ca un neamț să nu respecte regulamentul de competiție, cunoscut fiind faptul că disciplina reprezintă unul din elementele caracteristice germanilor, cuplat cu meticulozitatea tradițională, generatoare de succese mai ales în sport. Așadar, observ că și nemții sau cel puțin unii sportivi au uitat de codul manierelor elegante sau civilizate, dacă vreți, atunci când în joc este victoria, apelând și ei, ca și alții de altfel, la cunoscutul sistem: scopul scuză mijloacele.

Anularea titlului de la Sao Paulo, prima cursă din cele 16 ale Circuitului Bolizilor, mi se pare a fi o soluție justă și este în conformitate cu regulamentul oficial, dar ceea ce m-a surprins pe mine a fost faptul că Schumacher devine recidivist, menționând că în ediția trecută a Formulei 1 tot el a dat bătăi de cap comisiei de specialitate, când „nu a văzut” un semnal al organizatorilor. Mai mult, Michael a mai furnizat material comisiei tehnice și prin faptul că unii experți au constatat în bolidul său anumite „perfecționări” care nu erau înscrise în cartea FIA. Deci, Schumacher a depășit figura jovială pe care o arată în fața camerelor de luat vederi, fiind, fără discuție, un „profesionist” capabil „să se facă frate și cu dracul până va trece puntea”. În câteva situații deținătorul titlului suprem a ieșit „basma curată” cu toate că alta este întrebarea: a trîșat Schumacher și în celelalte 8 curse pe care le-a câștigat anul trecut? Sau au trîșat tehnicienii săi, inclusiv marele șef al Benettonului?

Iată un nou cadru ce preocupă pe mai-marii din Formula 1, inclusiv pe piloți care se văd azi pur și simplu păcăliți, pentru că o chestiune a ridicat permanent problema: cum a fost Schumacher atât de rapid și puternic în primele GP-uri ale sezonului 1994? De aceea cred că măsura luată de FIA la Sao Paulo vine să oprească orice intenție a vreunui participant de a apela la alte sisteme tehnice decât cele acceptate, urmând a analiza poate și retroactiv comportarea campionului mondial, pătat rău mai ales din punct de vedere moral. Ceea ce la nemți înseamnă o mare tragedie.

Grupa 1

1. ROMÂNIA	5 3 2 0 8-4 11 p
2. Israel	5 2 3 0 7-4 9 p
3. Franța	5 1 4 0 2-0 7 p
4. Slovacia	4 1 2 1 8-6 5 p
5. Polonia	4 1 1 2 3-4 4 p
6. Azerbaidjan	5 0 0 5 1-12 0 p

ROMÂNIA - Polonia 2-1 (1-1)

Israel - Franța 0-0

Slovacia - Azerbaidjan 4-1 (3-0)

Grupa a 2-a

1. SPANIA	5 4 1 0 12-3 13 p
2. Macedonia	4 1 2 1 5-4 5 p
3. Danemarca	4 1 2 1 5-6 5 p
4. Cipru	5 1 2 2 4-6 5 p
5. Belgia	5 1 2 2 8-9 5 p
6. Armenia	3 0 1 2 0-4 1 p

Spania - Belgia 1-1 (1-1)

Cipru - Danemarca 1-1 (1-1)

Grupa a 3-a

1. ELVEȚIA	4 3 1 0 8-5 10 p
2. Turcia	4 2 1 1 10-5 7 p
3. Suedia	4 2 0 2 8-8 6 p
4. Ungaria	3 0 2 1 4-6 2 p
5. Islanda	3 0 0 3 0-7 0 p

Turcia - Suedia 2-1 (0-1)

Ungaria - Elveția 2-2 (0-0)

Grupa a 4-a

1. CROAȚIA	5 4 1 0 10-1 13 p
2. Italia	5 3 1 1 10-4 10 p
3. Lituania	4 2 1 1 4-3 7 p
4. Slovenia	4 1 2 1 5-3 5 p
5. Ucraina	5 1 1 3 3-8 4 p
6. Estonia	5 0 0 5 1-14 0 p

Slovenia - Estonia 3-0 (1-0)

Ucraina - Italia 0-2 (0-2)

Lituania - Croația 0-0

Grupa a 5-a

1. NORVEGIA	5 4 1 0 9-1 13 p
2. Olanda	5 3 2 0 14-1 11 p
3. Cehia	4 2 2 0 10-3 8 p
4. Belarus	4 1 0 3 4-8 3 p
5. Luxemburg	5 1 0 4 1-13 3 p
6. Malta	5 0 1 4 1-12 1 p

Cehia - Belarus 4-2 (2-1)

Luxemburg - Norvegia 0-2 (0-1)

Olanda - Malta 4-0 (1-0)

Grupa a 6-a

1. PORTUGALIA	4 4 0 0 14-2 12 p
2. Irlanda	4 3 1 0 12-1 10 p
3. Irlanda de N.	5 2 1 2 8-9 7 p
4. Austria	4 2 0 2 10-3 6 p
5. Letonia	4 1 0 3 2-11 3 p
6. Liechtenstein	5 0 0 5 1-21 0 p

Irlanda - Irlanda de N. 1-1 (0-0)

Austria - Letonia 5-0 (2-0)

Grupa a 7-a

1. BULGARIA	4 4 0 0 12-2 12 p
2. Germania	4 4 0 0 9-2 12 p
3. Georgia	5 2 0 3 6-5 6 p
4. Moldova	5 2 0 3 5-12 6 p
5. Albania	5 1 0 4 5-7 3 p
6. Țara Galilor	5 1 0 4 5-14 3 p

Albania - Moldova 3-0 (2-0)

Georgia - Germania 0-2 (0-2)

Bulgaria - Țara Galilor 3-1 (1-0)

Grupa a 8-a

1. GRECIA	4 4 0 0 12-1 12 p
2. Finlanda	5 3 0 2 11-7 9 p
3. Scoția	5 2 2 1 8-3 8 p
4. Rusia	3 1 2 0 5-1 5 p
5. San Marino	4 0 0 4 1-12 0 p
6. I-le Făroe	3 0 0 3 2-15 0 p

Rusia - Scoția 0-0

San Marino - Finlanda 0-2 (0-1)

FONDATA 1894

O NOUĂ EMISIUNE DE ACȚIUNI LA BANCA AGRICOLĂ

Avantaje:

- dreptul la vot în adunările generale ale acționarilor
- dreptul de a încasa dividende
- dreptul de a negocia la bursă

Prețul unei acțiuni 27.400 lei (5.000 lei valoarea nominală și 22.400 lei prima de emisiune);

Acțiunile sunt nominative și sub forma titlurilor cumulative de 5; 10; 20; 40; 50; 100 și 200 acțiuni;

Oferta publică se adresează tuturor persoanelor fizice și juridice din țară și străinătate.

**OFERTA PUBLICĂ
PENTRU SUBSCRIERE A ÎNCEPUT LA
27 FEBRUARIE 1995
LA TOATE UNITĂȚILE SALE
BANCA AGRICOLĂ VĂ AȘTEAPTĂ!**

Ultima oră

„Noroc bun”

că Snegur n-are mineri !

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

13

Vitrinele de vis de la... Kaplan

Correspondenta noastră din Suedia, dna Silvia Constantinescu, vă propune un interviu cu cel mai cunoscut creator de bijuterii din Stockholm.

Magazinele lui sunt vizitate chiar de capete încoronate din Europa. Iar multe din doarele de aici au o istorie multimilenară.

S.C.: Nu este posibil să treci pe strada Bibliotecii și să nu te oprești să admiri vitrinele de la Kaplan. Eu le numesc „vitrinele de vis de la... Kaplan”, pentru că ele expun nu numai bijuterii deosebit lucrate, dar mai ales bijuterii care au o istorie, poate chiar una fascinantă. Trebuie să se ascundă multă muncă în spatele acestor splendori. Cum ai

Soții Kaplan și cei trei băieți deveniți și ei coproprietari la „Vitrinele de vis”

Început această activitate?

Rolf Kaplan: Părinții mei au emigrat din Rusia în 1921 și au început să lucreze, împreună cu frații lor, într-o fabrică de confecții, care se numea „Fabrica de confecții Kaplan”. În 1946 au deschis un atelier de aurărie, într-un cartier din Stockholm. În acest atelier au lucrat mulți imigranți, oameni care veneau din Estonia, Ungaria, din Rusia și alte țări din Europa de Est. Atelierul de aurărie a devenit în scurt timp foarte cunoscut, căci aici se făceau bijuterii pentru întreaga țară. Apoi am început să le exportăm și în alte țări, mai ales în Elveția. În 1948 am început și eu să lucrez la atelier, deși aveam

numai 17 ani. În 1968 am înființat o rețea de magazine, astfel că în câțiva ani am ajuns să am 5 magazine de aurărie în Suedia și în Finlanda. Dar cu timpul am lichidat toate aceste magazine și am început activitatea de lăcătușie de bijuterii, aici pe strada Bibliotecii. Bijuteriile ne parvin pe diferite căi: de la diverse moșteniri, de la oameni care au nevoie de bani etc. Asta înseamnă că noi primim bijuterii din argint și aur, ceasuri etc., obiecte deosebit de vechi și prețioase mai ales datorită măiestriei cu care au fost lucrate. Obiectele care se aduc la noi sunt din ce în ce mai multe și activitatea a crescut enorm în ultima perioadă.

Continuare în pag. 4-5

Paul Newman 70 de ani

□ Două premii Oscar
și o singură iubire:
soția sa Joanne

Unul dintre marii idoli al cinematografului contemporan, Paul Newman, a împlinit de curând 70 de primăveri. Uzina de vise californiană l-a sărbătorit cu pompă. Bogat, încărcat de glorie, încoronat în două rânduri cu Premiul Oscar, adulat de publicul larg și asaltat de femei, supervedeta oferă exemplul rar al unei constante fidelități conjugale. Căsătoria cu Joanne Woodward durează de 37 de ani.

Într-o poză din tinerețe, alături de soția sa, actriță de mai modestă reputație, dar cu excelente însușiri de nevastă.

Samanthele Bucureștiului:

Fotografie de ELENA GHIERA

„O damă de verde pe drum de seară...”

Un anunț la „Mica publicitate” ne-a atras atenția: „Ghicesc în cărți și cafea. Dezleg curmii. Numai lume selectă; 642.10.11”. Așa am cunoscut-o pe Mama Anica, una dintre cele mai faimoase vrăjitoare din București.

Mama Anica știe totul și încă ceva pe deasupra

Lume selectă între barăci
și gropi de gunoi

Vorbind la telefon cu Mama Anica, am fost convocați în Colentina, pe strada Ion Heliade-Rădulescu, la numărul 29, duminică.

După ce am mers patru stații de la Obor cu autobuzul 143, am debarcat într-un fel de ghetu cu blocuri ceaușiste de patru etaje, bordeie și barăci din tablă zincată. Strada I. Heliade-Rădulescu este de fapt o adunătură de cocioabe și barăci ca vai de lume. În mijlocul străzii tronează un depozit de engros. La capătul stâng începe o groapă de gunoi ce pare nesfârșită. Peste tot sunt noroaie. „Casa” cu numărul 29 este un bordei cu o singură încăpere. După ce batem la ușă, apare chiar Mama Anica, o individă brunetă, la vreo 45 de ani, foarte grasă, îmbrăcată într-un capot și lipăind în ciorapi.

Continuare în pag. 4-5

Gura lumii

Aceasta este drama tinerei Doina Popescu din Târgu Jiu. Pentru oricine o cunoaște cu adevărat, acuzația susținută cu vehemență în tot târgul de către soția presupusului amant stărnește doar un râs... amar. Află însă sunt gata să diger informația pe nemestecate, să o răspândească, să o înflorească. Într-o asemenea situație, veți vedea, victima odioasei calomnii și-a pierdut dreptul la... anonim.

„Sunt acuzată că trăiesc cu un bărbat însurat. Dar eu sunt virgină!”

□ Dra Doina Popescu a cerut ca declarația sa să devină publică

Domnișoara Doina Popescu ne-a vizitat la redacție și a cerut ca declarația sa să devină publică:

„Viața mea este distrusă. Sunt acuzată că trăiesc cu doctorul Dorin Stănescu, un celebru ginecolog, de către însăși soția acestuia, dna dr. Angela Stănescu. Vedeți, singura... bărbă la care am dat naștere este aceea că sunt, prin forța împrejurărilor, ...asistenta dlui doctor. Iar cu doctorul Stănescu sunt doar colegă de serviciu. Vă jur! Atât! Toți cei care mă cunosc, părinți, prieteni, rude și colegi știu că spun adevărul. Mai puțin

dna dr. Stănescu. Nu știu cum de m-a „ales” tocmai pe mine. Domnia sa a umplut târgul cum că-i încălzesc așternutul soțului... Se vorbește despre mine la alimentară, în parcuri, în bazar, la policlinică, practic, peste tot. Mai mult, fiind consăteancă cu dna Stănescu, aceasta a găsit de cuviință să colinde satul, bătând din poartă-n poartă, și să relateze, cu lux de amănunte inventate, o poveste imposibilă. Minciunile răspândite m-au transformat, peste noapte, într-un VIP de... proastă calitate. Adevărul este că nu mai pot ieși nicăieri

singură nu atât de frica privirilor chiorășe, cât de frica... doamnei Stănescu. A reușit, prin fel de fel de mijloace: amenințări telefonice zilnice, plasarea unor... obiecte dubioase la ușa mea etc., să mă îmbolnăvească de inimă. Nu mai pot trăi fără calmante. Mai știu, din surse sigure, că recurge și la vrăji. Sincer vă spun, mă tem pentru viața mea.

Trist este faptul că dna Stănescu refuză dialogul cu mine. Atunci, singura mea soluție a fost să o dau în judecată pentru calomnie. La patru înfățișări nu s-a prezentat. În

schimb, și-a pus în mișcare tot mecanismul „juridic” de prieteni. Oricum, nu am șanse să pierd acest proces. Sunt virgină!

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

P.S. Aflăm în ultimul moment, cu stupoare, că reclamanta, adică asistenta Doina Popescu, cea calomniată, a pierdut procesul Judecătoarei a trecut la o procedură de „urgență”, ignorând cu ... nonșalanță audierea celui de al doilea martor al reclamantei. Halal justiției! Vom reveni.

Primăvara a sosit, este vremea de slăbit!

4 kilograme în 5 zile !

□ Recomandăm această cură de sucuri din fructe și legume persoanelor tinere și sănătoase

Prima zi:

O dată cu deșteptarea, un laxativ ușor pentru curățarea intestinelor

Între orele 8 și 22: din două în două ore, 1-2 cești de ceai din plante, fără îndulcitori. Recomandăm infuzii din coacăze, frunze de mesteacăn, urzică, crețușcă, cimbru (o lingură de plantă sau amestec, peste care se toarnă apă fierbinte și se lasă 5-10 minute).

Prima zi nici un alt aliment.

Ziua a 2-a

Ora 8: suc de legume proaspăt preparat. Recomandăm: sfecla roșie, anghinarea, țelina, spanacul, ridichea. (Aport de substanțe importante și fortificarea ficatului).

Ora 10: 100 ml suc de legume în amestec cu 500 ml suc de fructe, de preferință din pere și mere.

Ora 12: 200 ml suc de legume.

Ora 15: 100 ml suc de legume cu 200 ml suc de fructe.

Ora 19: 100 ml suc de legume.

Înainte de culcare o ceașcă cu ceai de păducel.

Ziua a 3-a

Ora 8: o ceașcă de ceai din plante, cu o lingură de miere.

Ora 10: o felie de pâine integrală veche, compot dintr-un măr, 1-2 cești de ceai din plante.

Ora 12: supă de legume preparată dintr-un praz, un morcov și un bulb de țelină. Se fierb în 1/4 l apă puțin sărată. La sfârșit, o ceașcă de ceai, preparată din amestec de tei cu izmă.

Ora 15: o felie de pâine veche cu puțin unt, un borcan mic de iaurt.

Ora 19: o farfurie de supă de legume (din cea rămasă de la prânz), compot dintr-un măr, iar la sfârșit, ceai din tei + izmă.

Înainte de culcare o ceașcă de ceai de păducel.

Ziua a 4-a (800 calorii)

Ora 8: două felii de pâine veche cu puțin unt, ceai de plante sau ceai rusec (neîndulcitate).

Ora 10: un măr ras, amestecat cu o lingură de brânză de vaci (20% grăsime) și mărar tocat. Ceai din plante (tei + izmă).

Ora 12: 100 g de cartofi fierți în coajă, cu două linguri de brânză de oi și o farfurie de salată verde, amestecată cu o lingură de ulei și acrită cu oțet de mere. La sfârșit, o ceașcă de ceai din izmă + tei.

Ora 15: un borcan mic de iaurt în care se amestecă un măr ras.

Ora 19: supă de legume, preparată dintr-un morcov, un praz, un cartof, o țelină. Se fierb în 1/4 l apă puțin sărată. La sfârșit, o ceașcă de ceai din tei + izmă. Înainte de culcare: ceai de păducel.

Ziua a 5-a (1100 calorii)

Ora 8: o felie de pâine integrală cu puțin unt și două linguri de brânză de vaci (cu procent

reduc de grăsime). Ceai sau cafea îndulcitate.

Ora 10: un măr.

Ora 12: 80 g carne slabă de vită la grătar, asortată cu 250 g legume fierte în supă.

Ora 18: un borcan mic de iaurt amestecat cu un măr ras.

Ora 19: orez cu lapte și stafide (60 g orez, 0,2 lapte fierț și două lingurițe de stafide. Pentru gust: scorțișoară și zahăr vanilat.)

Important:

– Beți cu înghițituri mici și mestecați bine și fără grabă alimentele.

– Începând cu ziua a doua, cura reclamă, între orele 8 și 22, un consum de lichide (ceai și apă minerală) de 2 litri.

– Persoanele cu hipotensiune sau boli cronice vor consulta un medic înainte de a începe cura de slăbire.

Modă

Pantaloni și pantofi cu tocuri?

Am 45 de ani și o înălțime de 1,45 m. Sunt și nițel plinuță și cam lăpșită de talie. Îmi place neapărat să îmbrac pantaloni stretch (elastici). Dar merge să port și pantofi cu tocuri? (Elvira Brebenariu, Deva).

Desigur, pantalonii stretch confortă zveltețea, o ținută tinerească, dar de la o anumită vârstă nu se mai potrivesc cu pantofii cu tocuri. Recomandăm în acest caz bascheții sau ghetuțele care acoperă glezna. E de preferat ca pantalonii să fie strâmți jos și cu gîșturi laterale. Pentru mascarea taliei, o vestă scurtă și largă.

Pentru zilele însoțite de primăvară, vă recomandăm o ținută simplă, tinerească și modernă în același timp.

Puloverele uni din angora revin în actualitate, dar de această dată scurte și strânse pe talie, în nuanțe pastelate de roz, bleu, galben sau alb, asortate cu fuste mini stretch confecționate din lurex sau satin, în aceeași paletă coloristică. (S.S.)

Atenție!

Nu toate șampoanele sunt recomandate

Un nou semnal de alarmă. De data aceasta, cercetătorii înclină să unele mărci de șampoane destinate combaterii mătrefei. Atenționarea o fac specialiștii olandezi de la Universitatea din Limburg. Aceștia susțin că, în timp, șamponul fabricat pe bază de cărbune, mai ales cel din gudroane de antracit, introduce în organism substanțe cancerigene.

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Stimați cititori și adepți ai alimentației naturale, iată alte câteva rețete „miraculoase”. Nu le aplicați înainte de a mă consulta. Mai sunt multe de aflat.

CISTITA

Este inflamarea vezicii urinare. Se recomandă: suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 142 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 340 grame plus suc de ardei verde iute 113 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

CIROZA FICATULUI

Se datorează unei alimentații bogate în amidon. Se recomandă: suc de morcov 500 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

COLICI

Se datorează unei digestii proaste. Se recomandă clisme zilnice sau: suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 65 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

COLITA

Se datorează unei digestii proaste, unei alimentații necorespunzătoare sau/si stărilor nervoase. Se recomandă: suc de morcov 500 grame zilnic; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

BOLILE VEZICII BILIARE

Se datorează acumulării de grăsimi care îngreunează eliminarea fierei. Se

Alegeți căile autovindecării

recomandă: suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 142 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

DIABET

Se recomandă: suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 142 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 142 grame plus suc de gulie 57 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 266 grame plus suc de salată 142 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 142 grame plus suc de salată verde 85 grame plus suc de varză de Bruxelles 85 de grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame; suc de morcov 170 grame plus suc de varză de Bruxelles 198 grame plus suc de fasole verde 142 grame.

Până una, alta:

Eugenia Maci este mai mult mamă decât actriță. Dar nu regretă!

Talentata actriță a Naționalului bucureștean, Eugenia Maci, reușește, cu succes, să îmbine arta actriței cu cea de gospodină. Care este secretul ei? Vi-l dezvăluie chiar actrița:

„Se spune că arta este aca-paratoare și ego-istă. Poate. Noi, femeile, suntem victimele ei până în momentul în care devenim mame. În acel moment, copilul trece pe primul plan, necazurile, tracasările inerente meseriei pierzând din pondere. Faptul că înveți să privești viața cu ochii unei

„Se spune că arta este ego-istă și posesivă. Dar, femeile, mai mult decât bărbații, pun pe primul loc familia. Eu reușesc să le împac pe amândouă.”

mame, îți... luminează și evoluția scenică. În concluzie, eu sunt convinsă că cele două... arte se completează în modul cel mai fericit posibil!”

- Nu credeți că ar fi mai normal ca actrițele să

fie, totuși, scutite de gospodărie și de alte multe treburi casnice?

- Ar fi perfect să fie așa! Vedeți, deocamdată, condiția actorului român, deh, bugetar, este precară iar obligațiile mari. Nu ne putem permite, precum marile actrițe străine, să angajăm menajere permanente. De exemplu, și eu chem, o dată pe săptămână, o femeie să „rezolve” treburile mai grele. Dar, de gătit, spălat, călcat, alte treburi curente mă ocup singură. Adică, nu chiar singură. Am norocul că mă ajută și soțul și mama. Ei au fost alături de mine mai ales în momentele în care meseria mă solicita enorm.

- Acum?

- Acum, din păcate, nu repet și nu joc în nimic. Nu disper, sunt optimistă. Angajamente se vor ivi cu siguranță.

- Deci?

- Deci, acum sunt mai mult gospodină și mamă decât actriță. Am suficient timp să mă ocup de fiica mea, Daria, acum în vârstă de cinci ani. O duc, în fiecare zi, la grădinița germană, aceea de pe strada Nicolae Iorga. Mergem la patinaj și la balet. Fetița ia și lecții particulare de limba germană, de două ori pe săptămână. Către vară, va începe și cursuri pentru învățarea înotului.

- Pentru dumneavoastră aveți timp?

- Da, am chiar planuri... mari pentru mine. Vreau să mă înscriu la școala de șoferi. Vreau să încep și cursuri de gimnastică aerobă. Nu sunt fericită că nu joc, însă profit de timpul „liber” pe care-l am acum din plin.

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Întrebări
pe stomacul
gol

Carne și vorbe grele

Pe șoseaua Chitila, cam de unde începe Bucureștiul să se fărâmițeze în cocloabe, un proaspăt îmbogățit al economiei de plăți și-a tras la stradă o măcelărie. Cu obraji roși și unsuroși ca șoricul de porc, patronul te întâmplină cu acea trufie violentă pe care o pot aduce pe lume doar banul și prostia. Semeția sa agresivă are temelii solide: pe o rază de sute de metri nu există altă camăngerie concurentă. Nu e de mirare deci că ziua întreagă, în galantarele sale trigatorice, se sprijină cozi de cumpărători. Prețurile sunt piperate, dar cumetrele în târlici și muncitorii în pufoaice dau ultimul ban să prindă o ciovârță de carne. În fața grătarului cu mitel, românul de cartier încearcă un sentiment de măreție istorică.

Peste cohorte de nevoiași adle privirile suverane ale patronului. A rămas același: insolent, brutal, cum îl știu dintotdeauna oamenii locului. Fiindcă tot măcelar a fost și în vremurile de altădată. Și la fel ca atunci, vorba l-a rămas aspră și răstă. E adevărat, azi nu mai are nevoie să dosească marfa și să o vândă pe sprânceană, nici să fure statul sau să ciupească la cântar. A devenit propriul lui stăpân. Dar lipsa concurenței nu l-a obligat să împrumute nici surăsul protocolar, nici ipocritia galantă. Din păcate - și aici vroiam să ajungem - cazul lui e unul comun. Fiindcă la fel ca el, și din aceleași motive, grosolană, indolentă, pălăvrăgeala continuă să caracterizeze artizanii țării, fie ei mecanici auto, tînchigii, tâmplari, instalatori, electricieni și tot ce înseamnă meseriaș privatizat în economia de plăți națională. Lucrul de mîntulă și vorbele grele fac pereche la fel ca-n vremea cîzmarului din Scornicești.

Capitalismul e încă o fantomă ce bîntuie prin România.

LIVIU TIMBUS ■

Ni se recomandă o dulce terapie:

Sărutul de primăvară

Propunerea vine din partea unor medici neurologi. Sărutul mărește în corp producția de endorfine (hormonul fericirii). Iar primăvara, mai mult ca oricând. El induce o stare de euforie și beatitudine. Deci, cât mai multe săruturi și îmbrățișări tandre. Fac bine la orice vârstă.

Noi direcții în arta machiajului

**Scânteii
și raze de lumină**

Manechinele din New York și Paris sunt adevărate mesagere ale lumii viitorului. Ochii sunt fardați cu auriu (Todd Oldham), purpuriu opalescent și albastru (Versace și Jil Sander). Pleoapele și obraji sunt fardați la Chloé în nuanțe strălucitoare, irizante. Rujul de un roșu strălucitor e caracteristic lui Isaac Mizrahi și Dolce & Gabanna, în timp ce Ralph Lauren abordează stilul feței proaspete californiene, care strălucește prin nuanțe de culori dulci.

Culorile în obraji

Acum le vezi, acum dispar. Fardul obrazilor în acest sezon este fie de-a dreptul izbitor, fie inexistent. La Karl Lagerfeld, Anne Klein și Todd Oldham pomeții sunt foarte ușor conturați, cu vagi nuanțe de roz, culoarea piersicilor sau a orhideelor purpurii, un pas înainte față de nuanțele aspre ale anului trecut. Pe de altă parte, Chloé și Chanel au adoptat rozul dulce strălucitor sau roșul aprins pentru fardul de obraji în combinație cu o pudră irizantă.

Ochi strălucitori

Spunând adio plictisitorului maro și elegantelor nuanțe pământești, în acest sezon machiorii și-au îndreptat atenția spre culorile acide, alegând o tehnică a culorilor care detronează stilul felină. Verdele fluorescent își face apariția la Oscar de la Renta și Martine Sitbon, în timp ce manechinele de la Dior și Lacroix orbesc cu albastrul electric al machiajului.

SIMONA SIMZIANU ■

Încercați aceste rețete de medicină populară

Dacă nu fac bine, oricum nu fac rău

Medicul moscovit H. Allaiarov are pasiunea de a aduna rețete populare vechi, pe care le recomandă pacienților astfel: sucul de morcovi amestecat cu o cantitate egală de miere se folosește în combaterea rinitei, prin instilarea a 4-6 picături în fiecare nară, de 4-5 ori pe zi. Zeama proaspătă de varză, diluată cu apă caldă, se folosește la gargară.

În cazul laringitelor faringitelor și amigdalitelor se utilizează sucul proaspăt de sfeclă, amestecat în proporție egală cu apă caldă. Pentru tratarea gripei, rinitei acute și amigdalitelor se inhalează substanța volatilă de pe o porțiune de ceapă tăiată proaspăt, timp de 2-3 minute, operația repetându-se de câteva ori pe

zi, sau ceapa, după ce a fost trecută pe răzătoare se stoarce, se amestecă cu o cantitate egală de miere și smântână. Din ceea ce s-a obținut se picură în fiecare nară câte 4 picături, de 5-6 ori pe zi. Pentru tratarea bolilor acute ale căilor respiratorii, se fierb tărațe de grâu. Lichidul obținut se diluează în proporție de două linguri la

un pahar de apă, după care totul se fierbe 5-7 minute. Lichidul astfel obținut se bea, după ce în prealabil s-a adăugat o linguriță de miere la o jumătate de pahar de lichid. În cazul inflamației acute a gâtului, se face un decoct sau o infuzie din frunze de viță, cu care se face gargară de 3-4 ori pe zi, lichidul fiind cald. Nu mai rămâne decât să se încerce eficacitatea rețetelor care în nici un caz nu pot face rău bolnavilor.

AUREL DIANU ■

Mormântul lui Alexandru cel Mare a fost „descoperit” de 139 de ori

Unde se află mormântul lui Alexandru cel Mare rămâne în continuare o enigmă, el fiind descoperit până azi de nu mai puțin de 139 de ori, ziarele asigurându-și cititorii de fiecare dată că cel real a fost găsit. O astfel de descoperire epocală a fost prezentată, de curând, și de cotidianul **El Achbar**, ce apare la Cairo, în care se preciza că mormântul s-ar afla în oaza Siwa, fapt considerat o mândrie națională pentru istoria republicii de pe Nil. Dar o săptămână mai târziu totul s-a prăbușit când s-a dovedit că de fapt au fost găsite urmele unui templu roman. Toate aceste supoziții și alarme false au hotărât-o pe Liana Sonvaltzi, arheolog grec, să întreprindă o călătorie la Siwa, bazându-se pe niște inscripții vechi grecești.

Cu acordul autorităților egiptene au fost reîncepte săpăturile, acțiunea fiind sprijinită financiar de diverși sponsori. După multe căutări s-a descoperit presupusa intrare în mormântul marelui conducător. Toată lumea era entuziasmată și noi valuri de turiști au început pere-

grinarea spre Siwa, în speranța că vor fi găsite noi elemente. Dar până la urmă totul s-a dovedit o eroare. Ruinele de la Siwa erau și ele rămășițele unui alt templu roman, construit după 300 de ani de la moartea lui Alexandru cel Mare. Inscriptiile grecești de la care a pornit Liana Sonvaltzi proveneau din epoca împăratului Traian, pentru că arheologul, în loc de „autocratos”, citise sau mai degrabă a presupus a fi „Alexandros”. Regretând că mult căutatul loc de veci nu a fost descoperit, egiptologul Hassan Ragab și-a propus să construiască acest mormânt după descrierile lui Diodorus și ale altor istorici antici. El a reușit să reconstituie, respectând cât mai mult adevărul istoric, multe lucruri antice, printre care papirusuri, statuete egiptene și chiar un sarcofag al lui Tutankhamon. În ceea ce privește mormântul lui Alexandru cel Mare, el a început de puțin timp să-l construiască, urmând a stabili doar locul de amplasare: în oaza Siwa sau la Alexandria.

LUCIA DIANU ■

Cai Cartea

□ Cei mai în

Cu acești căluți pitici ne întoarcem la momentul genezei cabalinelor. spun naturalistii - cu 60 milioane de ani în urmă, strămoșul calului nu avea înălțime mai mare de 25-50 cm, deosebit de treceau cu mult de talia unei vulpi.

Rasa de cai pitici **Beautiful Ch** este cunoscută în prezent pe toate continentele. Orice băiat de bani gata își dă un asemenea „căluț de vizuină”, mai este numită rasa. El are o înălțime de maximum 86 de centimetri și este (exemplarele de rasă) până la 300 de dolari. Fotografiile noastre, preluate

Cimitirul armelor nucleare

Uzina americană **Pantex** se poate lăuda că în ultimii 40 de ani au trecut prin atelierele ei, pentru reparații sau defaectare, peste 50.000 de arme și proiectile cu focuase nucleare. După defaectare, de la unele au fost recuperate capetele nucleare, pentru a fi folosite la o nouă generație de arme, altele au fost distruse, ca să nu li se cunoască secretul. Azi, uraniul și plutoniul sunt stocate, în peste 60 de buncăre de beton, semiîngropate, pe care le-am numit iglu-uri. Ele sunt acoperite cu 6-7 metri de pământ și pietriș, pentru a rezista la o eventuală explozie. **Pantex** aparține statului federal, dar este admi-

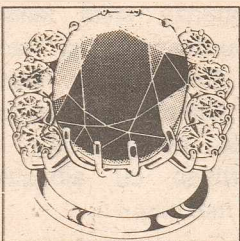

„Iglu-uri” ce servesc drept depozite pentru arme nucleare și loc de stocaj pentru uraniu și plutoniu, în care intrarea este imposibilă fără a se deplasa blocurile de beton ce obturează intrările

nistrată de societatea particulară **Mason** și **Hangar-Silas**. Aici lucrează aproape 3.000 de persoane și numeroase utilaje specializate. Armele, proiectilele și rachetele sunt transportate de 70 de semiremorci blindate, bine păzite și supravegheate prin legături radio și satelit. Buncărele au intrările astupate cu două rânduri de blocuri de beton, fiecare cântărind 2,5 tone, ce sunt acționate de motoare speciale. Înainte de depozitare,

armamentul este radiografiat, pentru a se verifica interiorul lui. Proiectilele nucleare nu rămân la **Pantex**. După verificare și defaectare, ele sunt expediate la centrul Oak Ridge, din statul Tennessee, specializat în acest tip de arme. Aici stocajul lor a fost autorizat până-n anul 2005, după care Pentagonul urmează să ia noi măsuri.

APOSTOL DECANU ■

Desen original de Rolf Kaplan. Inel cu diamante și safir

(Urmare din pag. 1)

Întreprinderea aceasta, care de fapt se numește LICITAȚIILE KAPLAN, este proprietatea familiei mele. Acum proprietari sunt copiii mei. Eu am 3 băieți, care au și alte activități: unul își dă în curând doctoratul în economie, la Facultatea de Comerț, al doilea este student la aceeași facultate.

S.C.: Ce te animă să lucrezi în această meserie? Vocația, dorința de câștig?

R.K.: În ceea ce mă privește, aș putea spune că sunt născut pentru această branșă, căci atunci când părinții mei au început această activitate eu aveam 9 ani și încă de atunci am început să ajut și eu. Mi-am făcut apoi pregătirea în această meserie în Germania

câțiva ani. Design-ul de bijuterii a fost întotdeauna pasiunea mea. Evident că nu numai o pregătire profesională ajută. În această meserie TREBUIE să ai, cum spui și tu, VOCAȚIE. Ceea ce, de altfel, e valabil și pentru alte meserii.

S.C.: Bijuteriile noi sunt frumoase, au design modern, dar acestea vechi sunt deosebite. Mult mai fascinante, fiecare cu o poveste. Și pe deasupra sunt și mai accesibile ca preț. Cum este posibil aceasta?

R.K.: Într-adevăr, acestea ascund istorii fascinante. Printre cei care au fost clienții mei a existat și o doamnă de origine română, Victoria se numea, căsătorită cu un suedez, și care a fost o femeie extraordinară! Ea a cumpărat foarte multe bijuterii la diferite licitații. Ea însăși

era posesoarea unei frumoase colecții de bijuterii. A murit de curând și a lăsat prin testament ca toate bijuteriile sale să fie vândute la licitație la Kaplan. Probabil că se vor vinde în curând.

S.C.: Aurul și pietrele prețioase au captivat dintotdeauna interesul oamenilor. Poți să-mi vorbești despre valoarea pietrelor prețioase, a aurului, a platinei?

R.K.: Când trebuie să le evaluez, am în fața ochilor toate epocile în care au fost făcute, văd acea manoperă de o deosebită finețe și calitate. Deci fascinante sunt BIJUTERIILE, adică pietrele și metalul în combinație. Felul cum această combinație a fost realizată dă valoarea bijuteriei atât estetică, cât și de investiție.

S.C.: Sunt femeile mai interesate de bijuterii decât bărbații?

R.K.: Sigur că femeile sunt interesate de bijuterii, căci se împodobesc cu acestea. Cumpărătorii mei aparțin unor foarte diferite categorii sociale. Câteodată cumpără Regina Silvia, Prințesa Lilian, dar și femei obișnuite, pentru că prețurile, în ciuda valorii deosebite a bijuteriilor, sunt totuși accesibile mării majorități. Ar fi însă total greșit să se creadă că bărbații sunt mai puțin interesați de bijuterii decât femeile. Ei sunt pe de o parte cumpărătorii bijuteriilor pentru femeile iubite, dar ei cumpără și

pentru ei înșiși destul de mult. În plus, de suri, mai ales cele vechi, sunt interesate în cial bărbații.

S.C.: Bijuteriile din magazinul tău cos continent o avere. Eu am călătorit în multe din Europa și am vizitat multe magazine de terii. Sunt foarte scumpe dacă le compară cele pe care le vinzi tu.

R.K.: Fiind vorba de bijuterii de familie, cele mai multe cazuri, mulți vor să le vândă să poată împărți mai ușor moștenirea, alții, fiind interesați de bijuterii, vor să le vândă primească bani în schimb. Și fiind licitație, depinde de cerere și ofertă!

S.C.: Clienții tăi cumpără din motive estetice sau ca să investească? De exemplu, în anul '80, în Suedia, lumea investea în artă - pictură, în gravură, sculptură. Astăzi arta nu mai este la fel de atractivă pentru investitori. Cum vezi tu aceste aspecte?

-R.K.: Personal, cred că mai întâi se cumpără dintr-un motiv estetic. Există, cred eu, în subconștient și o evaluare, dar experiența mea de aici arată că cei mai mulți cumpără cu ochii! Tu cum cumperi? Cumperi

Îngrozitor:

Ronald Reagan nu-și mai recunoaște cei mai buni prieteni

În noiembrie anul trecut, fostul președinte al SUA, Ronald Reagan (84 de ani), avea să-și facă publică marea sa suferință, anunțând că a fost atins de boala Alzheimer. Maladia s-a dovedit a avea o evoluție galopantă. La ora actuală, el a început să nu-și mai recunoască prietenii apropiați. „Cu toate acestea - notează biograful său, Edmond Morris, - ex-președintele vine în fiecare zi la birou. Dar este trist și tăcut”.

Linda Evangelista - sfârșit de carieră?

Linda Evangelista, unul dintre modelele cele mai bine plătite din lume, riscă să părăsească lumea prezentatoarelor de modă din cauza unei operații suportate recent la Los Angeles. Având deja o suferință mai veche la plămâni, ea a fost supusă de data aceasta unei operații pentru un chist ovarian. Chirurgii au fost conștrânși, de complexitatea cazului, să facă o tăietură mai lungă pe abdomen, spre neazul Lindei.

În lumea creatorilor de modă se consideră însă că Linda își va relua profesia, dar nu va mai putea în nici un caz să prezinte costume de baie sau veșminte care să-i dezgolească abdomenul. (S.N.)

Din cauza unui sărut

În filmul „Amintiri din Africa” actrița Meryl Streep a fost atât de bine sărutată de partenerul ei, Robert Redford, încât nu mai poate uita pupăturile. „Din toți faimoșii mei parteneri, mărturisește Meryl, cel mai talentat în ale sărutului a fost Robert. Îmi pierdusem capul și ca nu cumva să „greșesc” mi-am chemat urgent soțul și copiii în Africa și i-am ținut lângă mine până la turnarea completă a filmului”.

ADRIAN DORNESCU ■

Samanthele Bucureștiului:

Mama Anica știe totul și încă ceva pe deasupra

(Urmare din pag. 1)

Mama Anica dă dovadă de un fler nemaipomenit. De cum ne vede, ne întreabă de la ce ziar suntem. Într-adevăr, nu aveam aer de oameni disperați care vin să se rezolve la ghicitoare și nici de tipi care se distrează aruncând cu banii aiurea. După ce facem cunoștință, ne poartă înăuntru și ne roagă să așteptăm. Mai sunt în așteptare trei dame: una cu un aer de contabilă-profesoară, alta care arată a studentă și încă una genul vampă. Până să ne poartă Mama Anica să discutăm, intrăm în vorbă cu „pacientele”. Cea cu aer de vampă, mai comunicativă, ne spune că e patroană de butic și că, de când se tratează la Mama Anica, afacerile îi merg bine, ba chiar și-a găsit și un candidat la mariaj.

Contabila-profesoară, ceva mai nesigură, ne spune că e abia la a doua ședință, dar, oricum, pe Mama Anica i-au recomandat-o cu căldură colegile de la serviciu. Studenta e taciturnă, pare rușinată.

Mama Anica ne rezumă biografia ei. Ne spune că, inițial, a fost cameristă „la cele mai mari hoteluri din București” și că a avut de-a face cu oameni de tot soiul. La 20 de ani după moartea bunicii ei, și ea vrăjitoare celebră, i s-a transmis harul acesteia: „haru’ ăsta l-am luat de la bunica mea și mă ocup de aproximativ cinci ani. Bunica mea a locuit în comuna Aluniș, în județul Prahova și s-a numit Marița. Oamenii din zonă îi spuneau Domnița Marița pentru că bunica mea a trăit în Palatu’ lu’ Dracula, iar eu sunt descendenta ei la tron pe calea magiei”.

Mama Anica ghicește în cafea, în aburi de cafea, în cărți, în palmă, dă în bobi și dezleagă cununii. Pe scurt, după cum ne-a spus, ghicește în tot ce se poate ghici.

„La mine vine numai lume bună”

Fotografii de ELENA GHERA ■

Concurență între vrăjitoare

Întrebând-o pe Mama Anica cum se descurcă cu inflația de vrăjitoare care s-au răspândit prin București, aceasta spune o poveste halucinant-înfricoșător-pilduitoare la adresa concurenței. Povestea se leagă de Mama Omida, o altă vrăjitoare vestită, care a murit de puțin timp, fiicele acesteia pretinzând că i-au preluat harul. „Cea mai mare se considera că era Omida în București, a venit la mine și-a trimes doo spioane, să vadă cum lucrez, iar în trei zile, a patra a fost moartă, pentru că a împărțit din stilul meu de lucru și l-a dat la altcineva. N-am omorât-o io, dar cine se atinge de o picătură din sângele meu sau din lucrările mele care le fac io nu le mai trebuie nici colac pe pupăză. Se duce singur, cade și din tronuri, să fie parlamentar, din poliție, de peste tot”. Ne mai spune că celelalte vrăjitoare au apărut în urma ei, ca ciupercile.

Tarifele la ghicit și vindecă sunt invariabil 5.000 de lei. La dezlegat de cununii, care înseamnă „a desfăcea vrăjile de pe acea persoană care nu se căsătorește, fie bărbat, fie femeie, nu are noroc în dragoste, adică nu poate să facă căsnicie. Are ceva acea persoană pe el care fuge-bărbatu’ sau femeia de el”, treburile se complică. Tariful variază în funcție de pacient. Dacă e vorba de o fată săracă, prețul scade, dacă vine vreo odraslă de ministru, poate să fie și o sută de mii.

„Ritualu’ care îl fac io, nu am voie să-l devulg”

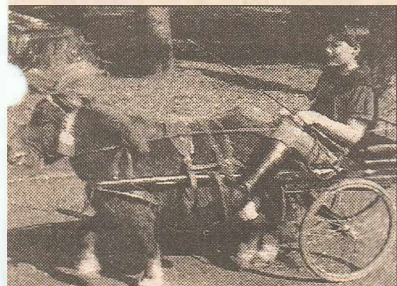
O rugăm pe Mama Anica să ne spună cum face vrăji. Răspunsul este scurt: ritualu’ care îl fac io, nu am voie să-l devulg. Ne mai spune că fiecare vrăjitoare are stilul ei, care „nici în Italia nu se devulgă”. Singura capabilă să-i preia harul va fi una din fetele ei, la douăzeci de ani după ce va fi murit. Acum, nici ea nu știe care din cele două fiice va fi aceea. Ni se amintește că trec în vizită pentru ghicit și personalități, dar Mama Anica păstrează secretul profesional și nu ne poate spune numele lor.

După asta, Mama Anica ne spune că a obosit și ne concediază. În timp ce ne conduce spre poartă ne avertizează să scriem ce-a zis, că dacă scriem de rău, răul se întoarce împotriva noastră. În fața porții spunem respectuos „săru’ mâna”. Leșim în noroale.

LUCI ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN Jr. ■

Întru rdurilor rec de 86 cm.

Frau Im Splegel, vă înfățișează herghelie a crescătorului Paul von Koenig.

Isabelle djani, mamă entru doua ară

pauză de trei ani între două filme. sit și de la decernarea premiilor r (unde a fost titularizată pentru un iu). Motivul: în aprilie, la 39 de ani, din nou mamă. Primul ei băiat, abé (15 ani), s-a născut fără tată rat, deoarece Isabelle a refuzat divulge numele. Daniel Day-Lewis putea fi, după unii, tatăl celui de-al a copil.

faci o investiție sau că îți place bijuteria? Ca să flu sinceră eu cumpăr ceva frumose care îmi place, evident, dar întotdeauna ndesc și la valoarea acelei bijuterii. Cât ea primi pe ea dacă ar trebui s-o vând. ste important să ai ceva care se poate ma în bani oriunde în lume.

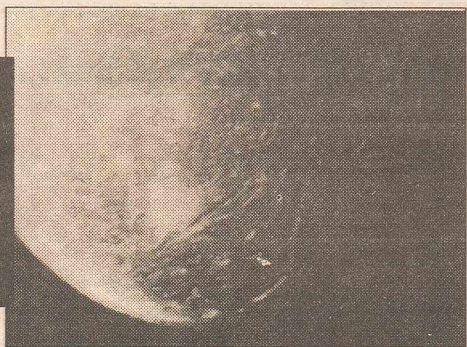
Cea care vorbește este o femeie că, dar nu una suedeză. O femeie că nu înțelege aceasta. Aici, în Suedia, e au fost „răsfățate”, pentru că au avut tătă timp. Și aici este diferența!

igiliu mesopotamian

Europa
văzută
de
sondele
spațiale

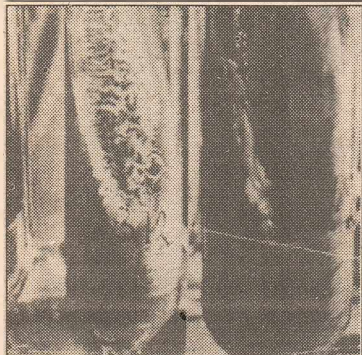

Viață pe unul din sateliții lui Jupiter?

Evoluând pe o orbită aflată la 800 milioane kilometri de Soare, Europa, cu un diametru de numai 3050 kilometri, este cel mai mic satelit al planetei gigant Jupiter. Oamenii de știință, care au cercetat fotografiile sosite pe Pământ, prin intermediul misiunilor spațiale ale sondelor, au constatat că satelitul este acoperit cu oceane adânci de peste cinci kilometri, ce se mențin lichide, sub un strat gros de gheață, datorită radioactivității, degajată de rocile din mantaua planetei, de căldura produsă de marea

razele solare pot pătrunde suficient în adâncuri. Acest lucru ar face posibilă existența unor forme primitive de viață, respectiv a unor microorganisme și plante monocelulare de felul celor găsite sub stratul permanent de gheață al lacurilor antarctice de pe Pământ, deși satelitul nu are atmosferă, afirmă cercetătorii americani Steven Squyres și Roy Reynolds, de la centrul NASA. Oamenii de știință, de la **Lawrence Livermore National Laboratory**, afirmă că **lumina cerului**, după calculele făcute, ar putea furniza 30 milioane wați pe an, cantitate suficientă pentru realizarea fotosintezei în interiorul oceanelor lichide ale satelitului și că gheața groasă de la suprafață păstrează căldura din miezul planetei, ceea ce ar da posibilitatea unor forme primitive să poată trăi. Viitoarele cercetări ale sistemului nostru solar vor aduce, probabil, un răspuns precis acestei ipoteze.

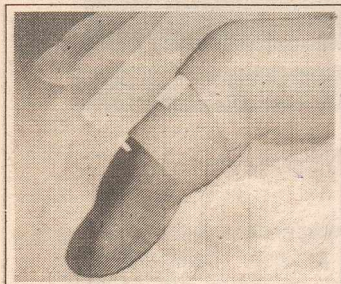
AUREL DIANU ■

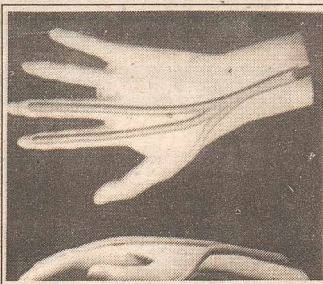
Transformarea celulozei
în laborator pentru a deveni
aliment pentru vite

Un nou aliment pentru vite

Potrivit revistei americane EXPO-CORN, inginerii chimiști de la Universitatea din Colorado au pus la punct un procedeu care permite transformarea tulpinelor de porumb în alimente pentru vite, la fel de digerabile ca și boabele. Același procedeu ar fi aplicabil și la alte celuloze: paie de grâu sau de orez, iar sub rezerva anumitor adaptări el va permite fabricarea alcoolului. O unitate capabilă să aplice noul procedeu, cu o capacitate de până la două tone de celuloză transformată pe oră, ar putea asigura alimentarea a circa 5000 de vite. (A.D.)

Doi finlandezi au inventat o mănușă luminoasă pentru chirurgi. Ei au fost laureații celui de-al treilea concurs organizat de gigantul petrochimic **Nest**

Lumină în vârful degetelor

Corporation, din Finlanda, la care au participat 739 de specialiști din 36 de țări. Fiecare deget al mănușii este dublat de un mic tub de silicon, de la care pornește o fibră optică, legată la o sursă luminoasă. Cu asemenea mănuși în timpul operației, zonele de umbră sunt eliminate, iar iluminarea se realizează fără degajare de căldură. Cu ajutorul lor au putut fi efectuate operații sigure, dar mai ales mult mai rapide. (A.D.)

O navă revoluționară

Hidropterul navigând

Teoretic, o navă cu pânze are nevoie, pentru a bate un record de viteză, de un vânt puternic și de o mare liniștită, ceea ce se întâmplă destul de rar. Dar la viteza de 60 de kilometri pe oră, apa mării pare să devină „compactă” ca un beton, din care cauză apare un risc de dislocare a structurii.

Pentru a se învinge acest „zid al valurilor”, arhitecții navali au conceput o cocă din ce în ce mai subțire, reducându-se astfel suprafața de contact cu apa. Apoi ei au împrumutat de la industria aeronautică o serie de materiale pentru ca nava să devină ușoară și foarte rezistentă.

Dar saltul realizat în viteză a fost foarte mic. Atunci a apărut ideea să se reunească în jurul aceleiași planșete de proiectare inginerii aeronautici și arhitecții navali. Din această colaborare a apărut hidropterul, o navă hibrid și „zburătoare”. Aripile la noua construcție sunt acționate de un sistem hidraulic împrumutat de la trenul de aterizare al avionului. La Bodega Bay (California), hidropterul american „Long shat”, cu fuzelaj de avion și al cărui pilot se află așezat pe un scaun, la viteza de 20 de kilometri pe oră a reușit să se ridice deasupra apei la 1,5 metri datorită celor două aripi plasate vertical. Tot acum s-a observat că o mișcare greșită a pilotului sau o rafală de vânt, apréciată necorespunzător, face ca vasul să se răstoarne.

Din acest motiv la unele hidroptere s-au anexat două mici flotoare laterale, pentru menținerea echilibrului. Flotoarele se află plasate în apă, ele devenind vizibile când nava „zboară” în cursă. Pe măsură ce viteza crește, hidropterul se ridică mai mult, până la doi metri deasupra apei. Când atinge viteza de 40 de noduri (aproximativ 80 de kilometri pe oră) se ajunge ca nava să avanseze mai repede decât... vântul care o propulsează. Specialiștii speră ca, în viitor, principiile de construcție a hidropterului să fie aplicate și la nave de tonaje mai mari. (A.D.)

Fabrica de cobai

Aproximativ 1700 de cobai de diferite specii și cu profunde defecte genetice sunt produși planificat în cel mai mare institut de obținere a cobailor din lume, în statul american Maine. De aici, cobaii sunt trimiși ca animale de experiență în 33 de țări ale lumii.

În ultimul an au fost livrați aproximativ 750.000 de cobai. Prețul unui animal variază în funcție de complexitatea lui genetică și de vârsta pe care o are. Un cobai cu blană neagră, care prezintă tulburări de creștere costă 5,70 dolari, iar un cobai de 8 săptămâni 76,90 dolari. Institutul funcționează din anul 1929 și este foarte

util pentru cercetare în diferite domenii.

Este deosebit de avantajos să continui cercetarea dintr-un anumit punct, sărind fazele care se cunosc deja. În acest fel rezultatele vor fi mai rapide, iar pericada de experimentare va dura mai puțin.

Cam 85% dintre genele cobailor sunt identice cu cele umane, înlesnind

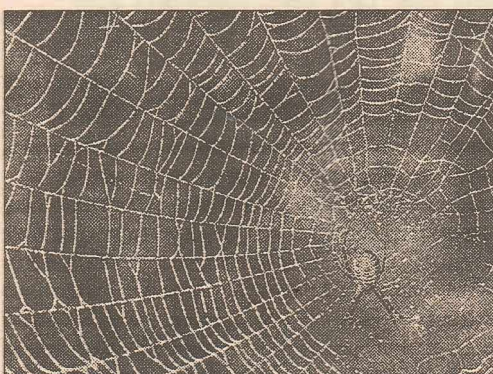
foarte rapid testarea reacțiilor negative, produse de diverși factori, asupra organismului uman. Este vorba în special de medicamente și efectele lor ulterioare.

S-au obținut de asemenea cobai mutanți care își păstrează codul genetic mai multe generații dându-se astfel posibilitatea de a se obține un catalog pe

grupe de mutanți.

În general, producției de rozătoare i se acordă o atenție deosebită și animalelor o îngrijire plină de responsabilitate. O dată pe săptămână animalele sunt mutate în cuști sterilizate pentru a nu contracta boli care nu sunt cerute de „clienți”.

LUCIA DIANU ■

Păianjenii își dezvăluie secretele

Chiar și păianjenii au o problemă în lupta pentru supraviețuire. Este foarte important pentru ei cât de tensionată trebuie să-și țese pânza.

Dacă o țese prea puțin întinsă, insectele zburătoare pot scăpa din ea,

iar dacă este prea întinsă, ele pot fi catapultate în exterior.

Prin simulare pe calculator, cercetătorii englezi au dezvăluit secretul obținerii pânzei de păianjen. Ea este țesută cu două tipuri de fire diferite: pe de-o

parte fire asemănătoare cu spițele unei roți, radiale, fixe, iar pe de altă parte cu un fir acoperit cu clei, foarte elastic, în formă de spirală, cu destinația specială de prindere a intrușilor. Aceste fire amortizează vibrațiile pânzei și

împiedică ruperea ei, dând posibilitate păianjenului să intre mai repede în posesia pradei sale.

Măiestria și arta păianjenilor de a țese o astfel de pânză dăinuie de acum 400 milioane de ani. (L.D.)

Două ipoteze fantastice despre originea OZN

Obiectele neidentificate vin dintr-un spațiu paralel...

O comunicare bizară a fost prezentată la conferința științifică cu tema: **Fenomenele naturii și ecologia omului (care s-a desfășurat la Kazan, Rusia, în zilele de 23 și 24 aprilie 1991). Comunicarea a fost prezentată de tinerii cercetători științifici Albert Veinik din Minsk și Emil Baciurin din Perm. Nu facem decât să rezumăm pentru dumneavoastră conținutul acestor comunicări, lăsându-vă să trageți singuri concluziile.**

În ultimul timp, o serie întreagă de cercetători și oameni de știință au renunțat la ipoteza conform căreia obiectele zburătoare neidentificate vin din Cosmos, de pe alte planete, stele sau din alte galaxii. A apărut și se dezvoltă ipoteza apariției acestora dintr-un **spațiu paralel**. Este aceasta o ipoteză foarte comodă pentru a explica o serie întreagă de fenomene neobișnuite.

Albert Veinik și Emil Baciurin afirmă că în spațiul nostru fizic și nu într-un spațiu paralel coexistă alte civilizații dezvoltate dar care nu intră într-un contact nemijlocit cu noi. Ei sunt în posesia unor informații complete despre civilizația noastră terestră. Aparatele acestora posedă o capacitate colosală de a se adapta la concepția despre lume și baza ideatică a **contactajilor** terestri, obiectele zburătoare neidentificate depășind, de-a lungul tim-

... „Evenimentele ce vor să vină își proiectează umbra înainte”...
GOETHE

Ozenauții: extraterestri și intraterestri

pului, tehnologia terestră. Astfel, la început au apărut corăbii cu pânze, apoi dirijabilele pe care pământeni încă nu le cunoșteau. Aceste civilizații necunoscute sunt diferite, au sarcini diferite și sunt plasate în diferite zone, marea lor majoritate având și o ierarhie socială. Principalul este că au o origine terestră și că 90% dintre ozenauți sunt asemănători oamenilor. Și întrucât forma reprezintă funcția mediului se poate trage concluzia că mediul în care trăiesc nu se deosebește prea mult de al nostru.

le-au fost extrase creierul și organele genitale. Iar atunci când sunt de-a dreptul capturați, oamenilor nu li se cere acordul pentru efectuarea unor experiențe medicale. Se folosește forța sau se întrebunțează substanțe psihotrope.

Circulă părerea conform căreia aceste experiențe se fac în scopul de a îmbunătăți fondul nostru genetic. Nu este adevărat! Ei caută să-și îmbunătățească propriul fond genetic, dar pe seama noastră. Noi nu trebuie să ne bazăm pe ajutorul lor, pentru că ei reprezintă forțele răului. Efectele extrasenzoriale, poltergeist, OZN - sunt atâtea poeme otrăvite.

Contactajii cărora li s-au administrat diferite „medicamente”, după o perioadă de efecte pozitive, au terminat întotdeauna prost, cu efecte negative asupra psihicului și a stării emoționale și fizice.

Întrebarea care se pune este dacă putem noi să ne împotrivim forțelor răului. Iar răspunsul este unul singur: Da, putem, folosindu-ne de psihicul nostru, punând pe prim plan spiritualitatea noastră, în acțiuni de grup, în special (dar, în nici un caz, cu caracter militar).

Spre sfârșitul comunicării celor doi tineri cercetători - Albert Veinik și Emil Baciurin - aceștia, analizând datele

În activitățile pe care le desfășoară, ei își maschează scopurile: îi invită pe al noștri la bordul OZN, producând asupra oamenilor un puternic efect psihologic și emoțional. Dar au ei o atitudine omenoasă în relațiile cu noi? Numeroase cazuri ne fac să dăm un răspuns negativ...

Războiul stelelor nu este un mit... Pe locurile unde aterizează se observă numeroase anomalii. În nenumărate cazuri duritatea și lipsa minime sensibilități îi caracterizează. Sunt cunoscute numeroase cazuri de vivisecție când animalelor

obținute de la aproximativ 1.000 de **contactajii**, au ajuns la concluzia că 90% din OZN-urile observate și cei care le conduc sunt **intraterestri**, ființe care coexistă alături de noi! Ei au structuri sociale ierarhizante și lideri. Ei sunt forțele răului, care doresc să influențeze asupra noastră, transmitându-ne descoperiri, tehnologii, inclusiv distructive, pentru a aduce în impas civilizația noastră. Forțele binelui reprezintă, deci, numai 10%. ACESTEA ne îndreaptă spre o activitate superioară, spre umanism, nu ne transmit tehnologie nouă, nu-și permit să se amestece activ în evoluția civilizației terestre.

... Iar noi, stimați cititori ai revistei **Flacăra**, putem sau nu fi de acord cu punctele de vedere exprimate. Important este să le cunoaștem...

ALECU MARCIUC ■

Încotro ?

Întâmplările greu de înțeles și întâlnirile cu obiecte sau ființe **neidentificate** au fost ascunse opiniei publice de guvernele marilor puteri. Oameni bine pregătiți (piloți, exploratori) au fost ridiculizați. Astăzi se încearcă parcă trezirea interesului pentru contactul cu civilizații din alte dimensiuni spațio-temporale, care ar putea exista **în și prin noi înșine** (deci mai mult decât o călătorie în timp).

Există dovezi, prin relatările unor scriitori antici, despre trompete cerești, voci misterioase, oameni în alb plutind în nave aeriene, mulți Sori și Luni, arme magice, scuturi în flăcări pe cer, etc. (Pliniu a înregistrat 26 de fenomene cerești, Livius 30, Cicero 9, Dio Cassius 14):

„Trăsnete au căzut peste tabăra lui Pompei. Un foc a apărut în aer, peste tabăra lui Caesar, și a căzut peste cea a lui Pompei... În Siria, doi tineri bărbați au anunțat rezultatul bătăliei (din Thessalia) și au dispărut”.

(48 î. Ch. - Dio Cassius, Istoria Romei, Cartea a IV-a)

Varianta științifică - structura Pământului ca sferoid turtit la poli:

■ Crusta (0,6% din volumul Pământului) 5-9 km grosime sub oceane, 30-40 km în medie, 80 km sub Himalaya ■

Discontinuitatea lui Mohorovicic ■ Mantaua superioară până la 980 km adâncime, mantaua inferioară până la 2900 km

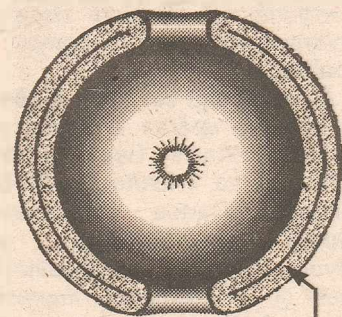
■ Discontinuitatea lui Gutenberg ■ Nucleul exterior până la 5155 km ■ Discontinuitatea lui Lehmann ■ Nucleul interior (supergreu)

Ce se cunoaște nemijlocit: ● Cea mai adâncă mină - 4 km ● Cel mai adânc foraj sovietic - doar 15 km, **care reprezintă 0,24% din raza Pământului** (6371 km).

Densitatea medie 5,52.

...sau din interiorul Pământului

Originea pământească a farfuriilor

Secțiune verticală (unde este marcată zona intens gravitațională) și vedere a globului pământesc. La poli sunt cele două treceri spre interior.

Teoria Pământului gol a fost elaborată de scriitorul american William Reed în cartea **Fantoma Polilor** (1906). Ideea a fost extinsă de Marshall B. Gardner în cartea **O călătorie spre interiorul Pământului. Au fost oare polii descoperiți, într-adevăr?** (1920). O.C. Huguenin a scris **Din lumea subterană spre cer. Farfurile zburătoare** (1957), iar comandorul Paulo Justino Strauss a ținut conferințe privind originea terestră a OZN. (Ei au preluat ideile de la profesorul lor, Henrique Jose de Souza, președintele Societății Teozofice Braziliene).

Lumea subterană nu s-ar reduce la caverne, ci ar fi un gol suficient de mare încât să încapă orașe înfloritoare.

Huguenin este convins că OZN sunt aparate de zbor (**vimana**) ale atlanților. Ele foloseau o energie derivată direct din atmosferă și cu ele ar fi călătorit unele personaje istorice (epopeea Ramayana). La Mysen (India) există manuscrisul **Vymacrika Shostra** (Știința aeronauticii) scris cu 3000 de ani înaintea zborului fraților Wright. În opt capitole cu diagrame descrie trei tipuri de nave aeriene (inclusiv aparate care nu iau foc, nu se sfărâmă), 16 materiale care absorb lumina și căldura.

Redactorul șef al revistei **Farfurile zburătoare** (1959), Ray Palmes, și-a abandonat credința privind originea extraterestră a OZN în favoarea acestei noi teorii. Revista a adunat dovezi considerate de redactorii ei inatacabile.

Dr. Raymond Bernard reia în cartea **O lume ascunsă** (1969) problemele puse de W. Reed și M.B. Gardner și le explică **logic, simplu și normal**. Autorul presupune rezolvarea accelerației, vitezei, direcției (unghi drept sau inversare) și modului de propulsie prin teoria generală a relativității, care reduce gravitația și inerția la același fenomen (atracția materiei de pretutindeni).

Modelul ascuns sau discreditat - alcătuirea goală pe dinăuntru a Pământului:

■ O **coajă** groasă de circa 1287 km, în mijlocul căreia s-ar afla zona intens gravitațională (între suprafața interior-concavă și cea exterior-convexă pe care ne aflăm) ■ Două

deschideri circulare polare de aproximativ 644 km, care lasă să treacă fluidele ■

Un **soare** central mai puțin strălucitor (cu un diametru de circa 483 km) ■ La nivelul suprafeței interioare concave, în care predomină continentele față de mări, ar fi o climă subtropicală stabilă (24 grade C) cu vegetație și faună bogate.

Cum ar putea fi confirmat acest model:

● Coincidența relatărilor unor exploratori polari din epoci și țări diferite. ● Cea mai mare descoperire geografică (**cenzurată** de Marina Statelor Unite). Contraamiralul Richard Evelyn Byrd a zburat continuu spre nord în concavitatea **de dincolo** de Polul Nord și **nu peste** el (7 ore, 1700 mile în 1947). Nu a folosit acul magnetic și a traversat o regiune muntoasă cu vegetație. În martie 1956, Byrd a zburat **dincolo** de Polul Sud 2300 mile, descoperind un vast teritoriu netrecut pe vreo hartă.

AL ZAMOLXE ■

Sunt cinci. Originari din Manchester, oraș „sinistrat” care nu trăiește decât printr-un club de fotbal Man'United și steaua lui franceză Eric Cantona. Cum alături de sport, muzica a stat întotdeauna bine și cum englezii n-au dus niciodată lipsă de staruri în cele două domenii, **Oasis**, au devenit cei 5 pentru care numele orașului lor natal e aureolat. **Definitely Maybe** este albumul care i-a impus cu toate că e prima lor realizare. Cvintetul se dovedește a fi situat în aceeași categorie cu Stone Roses și Rolling Stones și sună delicios. Noël Gallagher este cel care compune și cântă la chitară, Liam Gallagher este cel căruia îi aparține vocea fermecătoare, Tony McCarroll este baterist, Paul Aarthurs, alias Bonehead, cântă la chitară ritmică, iar Paul McGuigan, alias Guigsy, la bas. Dacă e să acceptăm o „șefie” în cadrul oricărui grup, la Oasis revine tandemului Noël-Liam, primul rezonabil, al doilea agitat și provocator.

- Când e vorba de interviuri, nu se văd și nu se aud decât frații Gallagher. Acest lucru are vreo semnificație?

N.G.: Nu. E o invenție a jurnaliștilor. Suntem la fel de simpli și naturali ca înainte de succes...

L.G.: Adevărul e că Oasis înseamnă frații Gallagher. E clar! **Nouă** trebuie să ni se pună întrebări la care să răspundem **no!**, pentru că

răspundem de grup. Ceilalți trei ne acompaniază doar și îi plătim pentru acest lucru!

N.G.: Zăriștii englezi au deosebitul „talent” de a desconsidera totul. Ești făcut zob și asta prinde foarte bine, se vinde. Realitatea a demonstrat însă că ne-am remarcat de la început cu acest prim album.

- Nu s-ar zice că vă dă modestia afară din casă. Ați fost, ce-i drept, prezentați de săptămânalele muzicale din Londra ca viitori giganti, după primul single **Supersonic**.

L.G.: Au avut dreptate! Vom da totul peste cap! Vom schimba această muzică care se repetă exasperant... De cinci ani nu s-a mai auzit ceva nou și interesant. E un „no man's land”. Deșert. Da, deșert. **Noi suntem lumina, cerul, apa. Oaza...**

N.G.: Am crescut cu muzica Beatles-ilor, a celor de la Rolling Stones, The Kinks, The Sex Pistols, The Jam... Sunt referințele noastre. Și nu numai ale noastre. Tocmai de aceea există un fenomen ciudat. Toate casele de discuri, atât cele mari cât și cele mici, n-au altă preocupare decât cifra de afaceri. Și atunci se muncește fără pasiune și grijă. Sunt cântăreți și grupuri fără geniu care seamănă atât de mult încât dacă și-ar împrumuta cântecele nici măcar nu s-ar observa.

- Ce anume v-a ghidat pentru acest prim album **Definitely Maybe**? L-ați făcut pentru a distra?

N.G.: Nu mergem decât pe „fun”... E o regulă pe care am învățat-o pe străzile Manchester-ului când eram puști.

L.G.: Am făcut un disc pentru a destinde. Pentru „fun”, dar și pentru că am vrut să compunem ceva clasic. Muzica momentului e **nulă**. E o catastrofă. **Supersonic** are alură clasică. La fel ca **Rock'n'roll star**, **Cigarettes & Alcohol** sau **Shaker maker**...

N.G.: Eu nu vreau să fiu la fel de categoric ca Liam. În ultimii ani am iubit mult The Cure și pe

Robert Smith. Ei au adus un suflu nou în muzica engleză.

- Oasis a fost comparat cu Rolling Stones, Happy Mondays, Stone Roses...

L.G.: În nici un caz cu Happy Mondays. Nu ne comparăm cu niște nulități. Cine e debilul care ne-a putut asemăna cu un grup atât de prost? Vreau să-l cunosc!

N.G.: Suntem mulțumiți să fim comparați cu Stone Roses. Au însă motive să se îngrijoreze tocmai din acest motiv. Să se pună pe treabă, altfel îi întrecem.

- Și de Rolling Stones ce ziceți?

N.G.: Numai de bine... E o trupă mare. Măcar de le-am ajunge la gleznă și tot ar fi bine. Sunt doar legende rock'n'roll, nu? Deja un mit și se mențin în actualitate. Mai mult de 30 de ani de activitate și dau în continuare lecții. Sunt fantastici...

- Cum munciți pentru muzica voastră?

L.G.: A munci, e un verb pe care nu-l cunosc...

N.G.: Eu scriu versurile pieselor, de obicei foarte repede. Apoi compun muzica ajutându-mă de chitară. Apoi îl chem pe Liam. Dacă el spune că e O.K., ne vedem cu ceilalți trei.

- Vă imaginați longevivi ca Rolling Stones?

- L.G.: Bineînțeles! O să mă țin chiar mai bine decât Mick Jagger.

N.G.: Muzica trebuie să rămână o plăcere. Ce se va întâmpla mâine? Aș avea într-adevăr chef să fac un al doilea album cu Oasis. Am sentimentul unei adevărate mine de cuvinte și muzică pe care vreau s-o dăruiesc celorlalți. Dar, cine știe, poate într-o dimineață mă voi privi în oglindă și-mi voi spune: „Gata, nu mă mai interesează muzica, renunț”. Cine poate ști? Dacă ajungi să te repeți, e mai bine să renunți. Dacă ești îndeajuns de obiectiv și conștient...

Oasis, o rază de lumină îndrăznească într-un gri al muzicii engleze, din care au un fel foarte original de a ieși...

FLASH RADIO CONTACT

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

■ ELTON JOHN și TIM RICE au sărbătorit recent o victorie ce se numește Premiul OSCAR pentru Best Original Song la ce-a de-a 67-a manifestare anuală Academy Awards.

Cântecul lor **Can You Feel The Love Tonight** face parte din coloana sonoră a filmului Disney **The Lion King**, film care a obținut Premiul Best Original Score. Pentru aceeași piesă, Elton a mai obținut anul acesta un Premiu Grammy la categoria Best Male Pop Vocal Performance.

■ Fanii grupului THE POLICE vor putea adăuga colecției lor de înregistrări ale faimosului trio un CD reprezentând primul album live al grupului, ce va fi lansat pe 29 mai.

Albumul dublu se va intitula **The Police Live** și va conține

două concerte susținute în America în 1979 și 1983. Un single live **Can't Stand Losing You** va fi lansat pe 24 aprilie.

■ Pentru prima dată va putea fi vizionată o expoziție de artă aparținând binecunoscutului cântăreț englez David Bowie, la Londra, în aprilie.

O selecție generoasă a muncii lui Bowie din perioada 1975-1995 va fi expusă la galeria din Cork Street între 19 și 29 aprilie. Vor fi incluse sculpturi, o pictură reprezentându-l pe Iggy Pop și o originală gamă de tapete!

■ Excentricul interpret BOY GEORGE a făcut afirmația că s-a decis la un comeback pentru că a dorit să facă ceva „mai energic”. Conform declarației, i s-a părut atrăgător

să abordeze rock'n'roll-ul tradițional ca să cânte despre controversata lume a homosexualilor.

Autobiografia sa, **Take It Like A Man**, va apărea în aprilie și despre aceasta Boy George spune că va fi foarte directă și sinceră. „Cartea va revela partea interpretativă și revanșardă a personalității mele și, de asemenea, impresii despre întâlniri cu persoane ca Madonna și Diana Ross.”

■ Cântărețul soul american JAMES BROWN a trebuit să-și amâne concertele din orașul Ho Si Min, Vietnam, pentru că ar fi coincis cu serviciile memoriale legate de război. Brown, care a animat trupele americane în timpul războiului din Vietnam, ar fi trebuit să dea show-uri pe 8 și 9 aprilie.

Cum însă ar fi intrat în dezacord cu manifestările planificate de armata vietnameză, pentru a marca a 20-a aniversare a capitulării orașului, concertele au fost deocamdată contramandate.

Pagină realizată de DOINA ENE ■